

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

NR 280 (651) ROK III.

WARSZAWA — CZWARTEK 12 PAŹDZIERNIK

WYDANIE H

CENA 5 ŻŁ.

Depesza KC PZPR do KC Francuskiej Partii Komunistycznej

(d) W związku ze zbrodnią, którą zamachem faszystów na Jacquesa Duclosa, Komitet Centralny PZPR przesłał do Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej następującą depeszę:

Do
Komitetu Centralnego
Francuskiej Partii Komunistycznej
na ręce Sekretarza Generalnego
Towarzysza Maurice Thoreza

Oburzeni do głębi zbrodniczą próbą zamachu faszystów, agentów imperializmu amerykańskiego, na Jacquesa Duclosa, czołowego przywódcę francuskiej klasy robotniczej i najbliższego współpracownika Maurice Thoreza — przesyłamy Wam wyraz braterskiej solidarności w Waszej walce o wolność i niepodległość Francji, o pokój świata.

Jesteśmy pewni, że zbrodnicze zamachy i mordy, kierowane ręką amerykańskich podżegaczy wojennych, nie tylko nie osłabiają bojaźni ducha bohaterów francuskiej klasy robotniczej, ale skupiają dookoła niej w jedności cały lud Francji w walce przeciw siłom faszystów i wojny o postęp i pokój.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Masy pracujące Francji żądają okielzania mordców faszystowskich

Fala oburzenia po zamachu na Jacquesa Duclosa — Deklaracja KC KP Francji — Strajki i wiece protestacyjne w całym kraju

(f) GENEWA (PAP). — Nikczemny zamach na sekretarza Komunistycznej Partii Francji Jacquesa Duclosa dokonany 8 października przez bandytów faszystowskich w mieście Auch wywołał falę oburzenia w całej Francji.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji ogłosił deklarację, w której stwierdza m. in.: „Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji przesyła braterskie pozdrowienia Jacquesowi Duclosowi, który uległ zamachowi ze strony bandytów faszystowskich — agentów podżegaczy wojennych. Komitet Centralny, wyrażając oburzenie całego kraju piętnuje jak najostrejsze hitlerowskie metody, coraz częściej stosowane przy wspólnie rządzących wódcach państwa, w celu okielzania mordców faszystowskich. W wielu przedsiębiorstwach Paryża, Marsylii, Tarybes, Bolognie i innych miast Francji odbyły się krótkie strajki protestacyjne.

Jak donosi „Humanite“ z całego kraju napływają setki depesz i rezolucji protestacyjnych od organizacji związkowych, młodzieżowych, kobiecych, od federacji partii komunistycznych i od setek poszczególnych przedsiębiorstw.

dnoczyć się w zwycięskiej obronie swobod demokratycznych i pokoju.

Sekretarz generalny Komunistycznej Partii Włoch Palmiro Togliatti w depeszy do Duclosa przesyła najszersze gratulacje w związku z uniknięciem nikczemnego zamachu, dokonanego przez wrogów wolności i pokoju.

W Paryżu i w całej Francji odbywają się masowe wiece i zebrania protestacyjne, których uczestnicy domagają się okielzania mordców faszystowskich. W wielu przedsiębiorstwach Paryża, Marsylii, Tarybes, Bolognie i innych miast Francji odbyły się krótkie strajki protestacyjne.

Jak donosi „Humanite“ z całego kraju napływają setki depesz i rezolucji protestacyjnych od organizacji związkowych, młodzieżowych, kobiecych, od federacji partii komunistycznych i od setek poszczególnych przedsiębiorstw.

Rząd Plevana boi się pokoju

Yves Farge przed sądem francuskiej reakcji

(a) GENEWA (PAP). Jak donoszą z Paryża, rozpoczął się przed tamtejszym sądem proces przewodniczącego organizacji bojowników o pokój i wolność — Yvesa Farge'a. Proces ten został wytoczony na żądanie francuskiego rządu.

Yves Farge jest oskarżony o zorganizowanie manifestacji protestacyjnej przeciwko wizycie w Paryżu podżegacza wojennego — szefa sztabu generalnego USA, generała Bradley'a. Manifestacja ta odbyła się na Placu Zgody w sierpniu 1949 r.

Vietnamskie wojska ludowe

wyzwoliły kilka miast i fortów

Część oddziałów francuskich odcięta od baz

(d) GENEWA (PAP). Rzecznik francuskiego sztabu generalnego w Saigonie podał, że w okolicy miast Dongkhe i Thatkhe (Vietnam Północny) miały miejsce niezwykłe krwawe walki między oddziałami armii nam i wojskami francuskimi. Rzecznik sztabu głównego przyznaje, że oddziały francuskie, operujące w okolicach Haiphongu poniosły poważne straty w ludziach i w sprzęcie, oraz, że nie które oddziały francuskie odcięte zostały od swych baz.

Wojska Vietnamu wyzwoliły kilka miast i fortów.

Agencja Reutersa donosi, że w ostatnich walkach zginęło kilkanaście tysięcy żołnierzy francuskich.

(f) GENEWA (PAP). — Oddziały demokratycznej armii vietnamskiej, jak wynika z ostatnich doniesień wyprawy 3-tysięczny garnizon francuski z miasta Cao Bang (Vietnam Północny). Przez pierścień wojsk vietnamskich załadowano 300 żołnierzy francuskich udało się przedrzeć do oddalonego o 30 mil na południe Thatkhe.

Dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiego Października i II Światowego Kongresu Pokoju

Profesorowie Politechniki Wrocławskiej podniosą poziom studiów uczelni i zacieśnią współpracę z zakładami produkcyjnymi

Masy pracujące podejmują dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i II Światowego Kongresu Pokoju nowe ogromne i wartościowe zobowiązania produkcyjne. Na apel huty „Pokoju“ odpowiedzieli również profesorowie Politechniki Wrocławskiej postanawiając podnieść poziom nauki i przyspieszyć jej rozwój.

Senat Politechniki Wrocławskiej zobowiązał się w imieniu grona profesorskiego i pracowników naukowych podnieść poziom nauki w uczelni poprzez wprowadzenie i zdecydowane przestrzeganie socjalistycznej dyscypliny studiów wśród studentów, poprzez przestrzeganie dyscypliny pracy wśród profesorów i pomocniczych sił naukowych, poprzez wzmocnienie akcji wydawania prac naukowych i skryptów oraz przez bezpośredni kontakt i opiekę nad zespolami naukowymi studentów.

Senat zobowiązał się ponadto w imieniu grona profesorskiego i pracowników naukowych wykonać przedterminowo wszystkie plany rozbudowy politechniki, co przyspieszy uruchomienie oddziałów górniczych. Postanowiono również zacieśnić współpracę z zakładami produkcyjnymi przez najczynniejszy udział w pracach Metodycznego Ośrodka Racjonalizacji Produkcji we Wrocławiu. Senat zobowiązał się również przedłożyć do 1 listopada br. projekt wzorcowego wydziału chemicznego oraz nowego wydziału inżynierii sanitarnej.

Hutnicy Ostrowca wykonują swoje plany roczne

Hutnicy Ostrowca, tokarze, frezerzy i szlifierze meldują o

wykonaniu rocznego planu produkcji, a jednocześnie podejmują nowe zobowiązania. Nowe zobowiązania podjęli m. in. frezerzy: Piotrowski, Chrzanowski, Zarobkiewicz; tokarze: Bielecki, Szajkowski, Mazur, Helena Pytlak, Krawczyk i Gorczyński; szlifierz Choderek, strugacze: Czyż, Bogucki i inni.

Robotnicy huty „Stalowa Wola“ podjęli kilkaset zespolowych i indywidualnych zobowiązań, których wykonanie przyniesie ogromne korzyści gospodarce.

Załoga cukrowni „Przeworsk“ realizuje zobowiązania

Załoga cukrowni „Przeworsk“ realizuje swe zobowiązania z nadwyżką, osiągając w niektórych

rych dniach 20 tys. q przerobu dobowego.

*

(Koresp. wł.). — Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych w Warszawie postanowiło wykonać całość robót montażowych w Zakładach Starachowickich do końca bieżącego roku na sumę około 100 milionów zł.

(B.) W okręgu krakowskim podjęto zobowiązania m. in. 60 zakładów przemysłu skórzanego.

O pomyślnej realizacji zobowiązań meldują pracownicy Zakładów Opakowań Blaszanych Nr 2 w Gdańsku, którzy wykonali ilościowo 171 proc. planu wrześniowego.

Studenci odgruzowują stolicę

Pierwszą niedzielę roku akademickiego poświęcili warszawscy studenci na ochotniczą pracę przy odgruzowywaniu stolicy. Na zdjęciu grupa studentów pracuje przy usuwaniu gruzów z trasy N—S. Foto AR

Braterska współpraca francuskiego i polskiego ruchu pokoju

Uchwały Komitetu Wykonawczego
Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju

(f) W dniu 9 bm. odbyło się w Warszawie posiedzenie Komitetu Wykonawczego Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju. Na posiedzeniu wysłuchano sprawozdania członka Kom. Wyk. PKOP tow. Ostapa Dłuskiego z praskiego posiedzenia Komitetu Przygotowawczego II Światowego Kongresu Pokoju oraz omówiono sprawy organizacyjne. Jednocześnie przyjęto następujące uchwały:

Całkowita solidarność z uchwałami Komitetu Przygotowawczego II Światowego Kongresu Pokoju

Komitet Wykonawczy Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju na posiedzeniu w dniu 9 października br. po wysłuchaniu sprawozdania delegacji polskiej na Komitet Przygotowawczy II Światowego Kongresu Pokoju, wyraża swą całkowitą solidarność z opublikowanymi uchwałami i wzywa wszystkie okręgowe i powiatowe Komitety Pokoju do przeprowadzenia akcji popularyzującej treść przyjętych uchwał.

Komitet Wykonawczy przyjął z najwyższym zadowoleniem do wiadomości treść deklaracji, podpisanej przez przewodniczących francuskiego i polskiego ruchu pokoju, Yvesa Farge, b. ministra i prof. Jana Dembowskiego w sprawie braterskiej współpracy naszych ruchów w imię utrwalenia pokoju i niepodległości narodów, „wobec uślońskich zmierzających do remilitaryzacji Niemiec za-

chodnich, Niemiec magnatów stali, hitlerowców i polityki reżimistycznej, przygotowującej odwet.“

Komitet Wykonawczy podkreśla wagę tej roli, jaką spełnia Niemiecka Republika Demokratyczna w walce o pokój, co zostało uwypuklone we wspomnianej rezolucji polsko-francuskiej.

Komitet Wykonawczy wyraża swe uznanie Obywatelowi Yves Farge za jego działalność w dziedzinie polsko-francuskiego zbliżenia i za jego pośrednictwem przesyła wszystkim uczestnikom francuskiego ruchu o wolność i pokój braterskie pozdrowienia i przyrzeka dołożyć wszelkich starań, by współpraca naszych ruchów służyła najwydatniej dobru naszych obywateli krajów i sprawie pokoju światowego.

Prof. Infeld — wiceprzewodniczącym PKOP

Komitet Wykonawczy postanowił w uznaniu zasług dla sprawy pokoju dokooptować prof. Leopolda Infelda do Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju i powołać go na stanowisko wiceprzewodniczącym.

Poza tym Komitet Wykonawczy postanowił przedłożyć wszystkie przyjęte uchwały do zatwierdzenia najbliższemu plenarnemu posiedzeniu Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju. Komitet Wykonawczy uchwalil również zwołanie na dzień 15 bm. odprawy sekretarzy wojewódzkich Komitetów Obróńców Pokoju.

Pierwszy polski statek towarowy przybył do chińskiego portu

(d) PEKIN (PAP). W dniu 2 października do portu Tien Tsin-takubary wpłynął pierwszy polski statek towarowy „Warta“. Przybycie tego statku do portu Chińskiej Republiki Ludowej dało okazję do serdecznej manifestacji na cześć Polski Ludowej.

Główna ulica miasta, wiodąca do portu została udekorowana polskimi flagami. W dniu przybycia statku, prezydent miasta Tien Tsin wydał na cześć załogi obiad, w którym wzięli udział również ambasador RP przy rządzie Chińskiej Republiki Ludowej, J. Burgin. Tegoż dnia wieczorem załogę polskiego statku gościła Rada Chińskich Związków Zawodowych. Marynarze polscy wzięli udział w uroczystościach rocznicy wyzwolenia Chin, zajmując na trybunie honorowe miejsca.

W dniu 7 października załoga „Warty“ odbyła wycieczkę do Pekinu. Na dworcu w Pekinie została ona powitana przez delegację ludności stolicy Chińskiej Republiki Ludowej. Związek Zawodowy w Pekinie serdecznie podejmował swoich polskich gości. Nazajutrz po przybyciu do Pekinu, załoga „Warty“ została przyjęta przez Ministra Pracy Chińskiego Rządu Ludowego, po czym odbyło się przyjęcie dla marynarzy w salach ambasady RP.

W dniu 9 października załoga statku polskiego wzięła udział w uroczystym bankiecie, wyda-

nowej zestrzeliła 3 lekkie bombowce amerykańskie w rejonie Andzu. 7 października pościgowiec amerykański stracony został w rejonie Czunhua, a 9 października zestrzelono inny pościgowiec nieprzyjacielski w rejonie Hwanczu.

Na murach domów ukazują się wydrukowane w Seulu ulotki, wzywające do decydującej walki przeciwko niewoli, śmierci głodowej i nędzy, przypominają, że w mieście są i działają patrioci, którzy nie złożyli broni.

Aby przełamać opór narodu, Amerykanie zastosowali system zakładników. Za każdego zabitego żołnierza rozstrzelują oni 25 Koreańczyków. Szerzący się pożar gniewu ludu koreańskiego usiłują Amerykanie ugasić krwią patriotów. Lecz krew ta nie gasi a podsyca jedynie płomień. Opór rośnie i Amerykanie zmuszeni są opuszczać na noc miasto, w którym czyha na nich z każdym węglem cios noża lub kula. Lecz i poza miastem nie znajdują spokoju. Raz po raz ukazują się nagle na drogach oddziały armii ludowej, które prasa amerykańska skwapliwie „otoczyła i zniszczyła“.

Oddziały armii ludowej, które brały udział w walkach na południu, w pełnym ordynku, z artylerią i czołgami wychodzą na linię frontu, gromiąc po drodze tyły amerykańskie, zagarniając amerykańskie zaopatrzenie, zaoopatrując czołgi i samochody w amerykańską benzynę.

Zburzony i okrwawiony Seul — kończy swój reportaż Borzenko — który wytrzymał długotrwały szturm uzbrojonej — wciągał walczy.

Nowe brutalne pogwałcenie granic Związku Radzieckiego przez amerykańskich piratów powietrznych

Rząd radziecki zgłasza stanowczy protest, domaga się zapobieżenia na przyszłość podobnym prowokacjom i ukarania winnych

(d) MOSKWA (PAP). — W dniu 9 października wiceminister spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyko przyjął radcę ambasady Stanów Zjednoczonych w Moskwie p. U. Barboura i przekazał mu notę, treści następującej:

„Rząd ZSRR uważa za konieczne oświadczyć rządowi Stanów Zjednoczonych co następuje:

W dniu 8 października o godz. 16.17 według czasu lokalnego, dwa samoloty myśliwskie typu „Shooting-Star“ (F-80), należące do amerykańskich lotniczych sił zbrojnych brutalnie naruszyły granicę państwową ZSRR i zbliżyły się do lotniska radzieckiego, położonego na brzegu morza w rejonie Suchaja Rieczka o 100 km od granicy radziecko-koreańskiej — ostrzeliwały lotnisko z karabinów maszynowych. W wyniku tego nalotu, na lotnisku powstały szkody materialne.

W związku z tą prowokacją akcją amerykańskiego lotnictwa wojennego, polegającą na brutalnym naruszeniu granic państwowych ZSRR i na ostrzeleniu radzieckiego lotniska, rząd radziecki wyraża rządowi Stanów Zjednoczonych stanowczy protest.

Rząd radziecki domaga się ukarania osób odpowiedzialnych za napad na lotnisko radzieckie i oczekuje od rządu USA zapewnienia, że zostaną podjęte niezbędne kroki celem zapobieżenia na przyszłość podobnym prowokacyjnym atakom.

Rząd radziecki uważa za konieczne oświadczyć, że odpowiedzialność za skutki tego rodzaju działań lotnictwa USA spada całkowicie na rząd Stanów Zjednoczonych“.

Pan Barbour oświadczył, że:

Zacięte walki na wszystkich frontach w Korei

(f) PEKIN (PAP). — Ogłoszony w Phenjanie 10 października rano komunikat dowództwa naczelnego koreańskiej armii ludowej donosi, że oddziały armii ludowej prowadzą w dalszym ciągu zacięte walki na wszystkich frontach.

Na wybrzeżu wschodnim jed-

Zburzony i skrwawiony Seul walczy — patrioci nie złożyli broni

Korespondencja dziennika „Prawda“ z Korei

(a) MOSKWA (PAP). — Korespondent „Prawdy“, Sergiusz Borzenko nadsyła z Phenjanu opis niesłychanych bestialstw, popełnianych przez soldateskę amerykańską w Seulu.

Opis sytuacji w tym mieście opiera autor na bardzo licznych zeznaniach Koreańczyków, którym udało się uciec z Seulu. Wszyscy oni opowiadają zgodnie o barbarzyńskim okrucieństwie okupantów.

„Rozmawiałem — pisze Borzenko — z dwoma starszymi mężczyznami, lekarzem i inżynierem. Złamanymi nieśczęściami, opowiedzieli oni o przerażających szczegółach, których byli świadkami. Córki obu tych Koreańczyków zostały w mieście. Bandyci amerykańscy, korzystając z obietnicy Mac Arthura, że po zajęciu Seulu miasto przejdzie pod jego władzę, zaczęli zabijać w mieście. Po zgwałceniu, dziesiątka przetrzymywana była w rękach „Zdobycy“ amerykańscy urządzają na ulicach formalne licytacje, wymieniają swe ofiary za whisky, papierosy itd., przegrzują je w karty.

Jankesi szaleją — stwierdza autor — bowiem wydzielają propagandy wojsk amerykańskich wpaja w nich, że Koreańczycy są niższą rasą.

Amerykianie dopatrują się wrogów nie tylko w uzbrojonych żołnierzach armii ludowej, lecz i w cywilnej ludności. Mordują oni każdego Koreańczyka, podejrzanego o sprzyjanie hasłom demokratycznym, gwałcą dziewczęta, dobijają rannych.

Zgryza zdradcoń, szpiegów i przestępców kryminalnych poluje pod komendą szefa lisy-

manowskiej policji Lu-Uni-hae na patriotów koreańskich według zawczasu sporządzonych spisów i rozstrzelują ich w domach i na ulicach. Wśród zwłok i okrwawionych gruzów, w które zamienione zostało kwintalne niegdyś miasto, błąkają się zdżiżale, głodne dzieci. Boja się one pokazywać na centralnych ulicach. Przerażają je trupy wisielców na latarniach. Policjanci zaganiają dzieciarnię do robót, lecz jest ona tak osłabiona, że większość nie potrafi utrzymać w rękach łopaty.

W Seulu — pisze Borzenko — brak żywności, brak prądu i wody. Wszystkie większe gminy leżą w gruzach, zniszczone są mosty, zburzone szpitale i szkoły. Seul jest jedną wielką ruiną.

Lisymanowcy rozpoczęli swe roboty „remontowe“ od doprowadzenia do stanu używalności więzienia. Dziś w więzieniu tym cierpi parę tysięcy patriotów. Na spalonym gmachu dawnego pałacu gubernatora japońskiego Amerykanie wywieśli okrwawionymi rękami niebieską flagę Organizacji Narodów Zjednoczonych. Lecz flaga ta już najazutrz stała się czarną od dymu i sadzy. Nad miastem powiewa żałobna chorągiew.

Amerykianie zdobyli Seul — stwierdza autor — lecz nie zwyciężyli jego ducha. Do mieszkających przez najczystszy, wpa- dają ręczne granaty. Codziennie płoną podpalane magazyny, gi-

Występ młodzieżowego baletu albańskiego w Warszawie

8 bm. wystąpił w sali Filharmonii Warszawskiej młodzieżowy balet Filharmonii Albańskiej Republiki Ludowej. Na zdjęciu młodzi artyści albańscy w czasie występu. Foto Film Polski

Strajk powszechny w Piemontie

(f) RZYM (PAP). W całym Piemontie (Włochy północne) od był się we wtorek jednodniowy strajk powszechny na znak protestu przeciwko terrorowi policji wobec robotników rolnych, którzy strajkują już od dwóch tygodni, domagając się poprawy warunków pracy i podwyżki płac.

Adenauer i reakcyjne zw. zaw. chcą złamać strajk pracowników żeglugi

(f) BERLIN (PAP). — Strajk pracowników żeglugi śródlądowej w Niemczech zachodnich, który rozpoczął się w ubiegłym tygodniu — trwa nadal. Strajkujący domagają się podwyższenia płac. Jak podaje agencja ADN, w pobliżu służ na kanałach Niemiec zachodnich nagromadziły się tysiące unieruchomionych barek i holowników. W jednym tylko rejonie Münster jest unieruchomionych około 3 tysięcy statków rzecznych.

Zachodnio — niemieckie władze okupacyjne i marionetkowy rząd w Bonn usiłują złamać strajk. Na rozkaz brytyjskiej administracji wojennej służby na kanałach zostały obdane przez policję niemiecką. Komisarze mocarstw zachodnich nakazali „kanclerzowi”, Adenauerowi rozpocząć w tym dniu rozmowy z reakcyjnymi przywódcami zachodnio-niemieckich zw. zaw. na temat złażenia strajku. Adenauer zamierza zawrzeć otwarte porozumienie w tej sprawie z przedstawicielem Federacji Zw. Zaw. Niemiec zachodnich — Becklem.

Komunista Palme Dutt kontrkandydatem Bevena

(f) LONDYN (PAP). Jak donosi „Daily Worker”, zastępca przewodniczącego Komitetu Wykonawczego Komunistycznej Partii Anglii Palme Dutt kandydował będzie w przyszłych wyborach do parlamentu we wschodnim Woolwich, gdzie z ramienia partii labourystowskiej kandydować będzie minister spraw zagranicznych Beven.

Faszyści rzucają bomby na zebraniu robotniczym w Toronto

(f) OTTAWA (PAP). Podczas koncertu w sali Kubańskiego Klubu Robotniczego w Toronto, który zgromadził około 900 przedstawicieli organizacji postępowych miasta, zbrodniarze faszystowskie rzucili na widownię bomby, od wybuchu której zostało rannych 9 osób.

Słowianie amerykańscy przeciw wojennej polityce rządu USA

(f) N. YORK (PAP). — W Nowym Jorku odbyła się trzydniowa konferencja Słowian amerykańskich, zwołana w sprawie akcji obrony pokoju.

Uczestnicy konferencji ze szczególną uwagą wysłuchali przemówienia słynnego pisarza amerykańskiego Howarda Fausta, który mówił o wielkiej roli ZSRR w obronie pokoju.

Konferencja uchwaliła rezolucję, potępiającą amerykańską interwencję na Korei, przygotowania wojenne czynione przez rząd USA i wyrażającą całkowitą solidarność z Apellem Sztokholmskim.

Strajk robotników i urzędników w Saigonie

(f) PEKIN (PAP). Z Saigona donoszą, że uczestniczący zorganizowane przez marionetkowy rząd Bao Dai z okazji „święta” kliki kuomintangowskiej wywołały olbrzymie oburzenie w całych Indochinach.

W Saigonie robotnicy rafinerii naft, „Nhabo” i pracownicy Monopoli Tytoniowej ogłosili strajk protestacyjny. Francuska policja kolonialna i żandarmeria Bao Dai usiłowały rozproszyć manifestantów i dokonały licznych aresztowań.

Konferencja ekonomiczna Zw. Zaw. Spółdzielców

(f) W dniu 10 bm. rozpoczęły się dwudniowe obrady Krajowej Konferencji Ekonomicznej Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielców, w których biorą udział liczni terenowi działacze Związku oraz przedstawiciele i racjonalizatorzy pracy.

Tematem konferencji jest opracowanie nowych form współzawodnictwa pracy w placówkach spółdzielczych. Obrady trwają.

Władze francuskie usiłują wynarodowić Polaków we Francji

Ostry protest Rządu RP przeciw brutalnemu szykanowaniu dzieci emigrantów polskich

Ministerstwo Spraw Zagranicznych skierowało w dniu 5 X 1950 r. do Ambasady Francuskiej w Warszawie następującą notę:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła wyraży szacunku Ambasadzie Francuskiej i ma zaszczyt zakomunikować co następuje:

Od chwili zwycięstwa nad faszystowskim hitlerowskim, Rząd RP, spełniając jeden ze swych podstawowych obowiązków — obowiązek opieki nad dziećmi i młodzieżą obywateli polskich zamieszkałych za granicą, których ojcowie musieli za czasów panowania rządów kapitalistycznych w Polsce opuścić kraj rodzinny, sprowadza corocznie do Polski tysiące dzieci wychodźców polskich z zagranicy, aby razem z milionami młodych obywateli Rzeczypospolitej spędzili w ojczyźnie swe wakacje.

Niestety od 2-ch lat przyjazd dzieci i młodzieży polskiej z Francji stał się przedmiotem antyhumanitarnej i dyskryminacyjnej akcji władz francuskich. Już ubiegłego roku władze francuskie jednostronnie przestały honorować paszporty zbiorowe, umożliwiające w pewnej mierze podobne wycieczki. Ponadto te same władze wprowadziły dyskryminacyjny system nie udejmowania we Francji wiz pobytowych obywateli polskich stale tam zamieszkałym, udzielając przy tym instrukcji Konsulatom francuskim w Polsce pobierania bardzo wielkich opłat za każdą wizę z osobną, przekraczających możliwości pracującego człowieka.

W swych dyskryminacyjnych władze francuskie posunęły się jeszcze dalej: gdy władze polskie zwróciły się o zgodę na wypuszczenie do Francji polskiego pociągu sanitarnego, celem przewiezienia dzieci polskich dla spędzenia wakacji w ojczyźnie, władze francuskie, wbrew swym humanitarnym deklaracjom, odmówiły zezwolenia na wjazd tego pociągu do Francji. Zawzięta antypatia francuskich władz do dzieci polskich była tak silna, że gdy władze polskie pro-

siły o zgodę na przyjazd tego pociągu, przynajmniej do granicy francuskiej, na co potrzebne było zezwolenie na przejazd przez francuską strefę okupacyjną, władze francuskie nawet i na to się nie zgodziły.

Rząd R. P. przełamał oczywiście wszystkie trudności i inną drogą sprowadził dzieci górników polskich z Francji na zastępowy odczynnik.

Tak było w roku 1949. W roku bieżącym władze francuskie przystąpiły do nowej niesłuszcanej serii szykan, przy zachowaniu całego zeszłorocznego arsenału dyskryminacyjnych i antyhumanitarnych praktyk.

Gdy rodzice dzieci polskich, stale zamieszkałych we Francji, złożyli podania o udzielenie im dzieciom wiz wyjazdowych z Francji, władze francuskie zastosowały nową metodę zastraszania polskich rodziców. Ojcowie lub matki byli wzywani o sobiście do komisariatów policji. Tam wzywano na nich nie tylko słownymi naciskami, jak to często miało miejsce w ubiegłym roku, celem skłonienia ich do niewysyłania dzieci na kolonie letnie do Polski. Tam, co jest niesłychane i przeczące wszelkim przyjętym zwyczajom, zmuszano ich do podpisywania dokumentu, w którym rodzice polscy mieli stwierdzić, że przyjeżdżają do Francji, że jeżeli dziecko ich pojeździe do Polski na wakacje, sprawa jego powrotu do Francji będzie traktowana w taki sposób, jak sprawa Polaka stale zamieszkałego w Polsce, który chciałby po raz pierwszy udać się do Francji, celem osiedlenia się.

Rząd Polski pragnie stwierdzić, że ta niesłychana akcja nie stanowiła zwykłego wybrnięcia ze strony francuskich prowincjonalnych władz policyjnych. Rząd Polski jest w posiadaniu dowodów, że instrukcje te wydane zostały przez wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych rządu francuskiego.

Nacisk wywierany na rodziców dzieci posiada wszystkie cechy szantażu policyjnego i

mimo woli musi przypominać metody stosowane w krajach okupowanych przez hitlerowsko-faszystowski okupant.

Również w tym roku władze francuskie nie wpuściły polskie go pociągu do dzieł, ani do Francji, ani nawet do jej granic. Wydawanie wiz powrotnych dla dzieci odbyło się w taki sposób, że widoczny był wyraźny zamiar przedłużenia sprawy, aby dzieci nie mogły na czas wrócić do swoich rodziców. Gdy po długich i stanowczych interwencjach dzieci uzyskały wizy powrotne, władze francuskie odmówiły wiz wszystkim wychowawcom, którzy opiekowali się dziećmi, mając widocznie nadzieję, że dzieci w tych warunkach z Polski wyjechać nie będą mogli.

W dalszym ciągu nota Rządu R. P. wskazuje, że dzięki wysiłkom władz polskich dzieci wróciły do kraju rodzinnego, ale że 11 z 40 wychowawców jeszcze czeka na wizy. Poza tym nota podkreśla, że rząd francuski uniemożliwia powrót do Francji ekipie piłkarzy polskich,

przebyłych do Polski dla rozgrywek sportowych. Rząd Polski stanowczo protestuje przeciwko całemu brutalnemu systemowi gwałcenia sumienia Polaków we Francji i próbom ich wynaradawiania.

Wszystkie te nieludzkie i antyhumanitarne metody policyjnego nacisku i szantażu władz francuskich skierowane przeciwko demokratycznemu wychodźstwu polskiemu odczuwane są zarówno przez Polaków we Francji jak i przez najszerszą opinię publiczną w Polsce, jako sponiewieranie najlepszych tradycji francuskich i budzą głębokie oburzenie. Akty zemsty w stosunku do niewinnych nauczycieli, opiekunów i młodych sportowców domagają się ostrego napiętnowania.

Rząd Polski domaga się, aby położono kres tym dyskryminacyjnym praktykom władz francuskich w stosunku do obywateli polskich, domaga się anulowania rozporządzeń „tajnych”, jak i jawnych, które dyskryminują wychodźstwo polskie we Francji. (PAP)

Rząd francuski przeszedł sam siebie w wyszukaniu wszelkich możliwych sposobów prześladowania i dyskryminacji obywateli polskich, zamieszkałych we Francji.

Nie wystarczyło już brutalne aresztowania i wysiedlenia demokratów polskich. Nie wystarczyła zbrodnia „akcja antypolska”, zapoczątkowana rok temu przez „socialistę” Mocha — krwawego wroga postępu.

Rząd francuski osiągnął do nowych metod, godnych „najlepszych” faszystowskich uzuratorów do prześladowania dzieci polskich, które rokrocznie wyjeżdżają na wakacje do Polski, do terrorizowania ich rodzin, wręcz — kiedy i to nie pomagają — do utrudniania dzieciom powrotu do Francji. Brudne metody, których przy tym używała francuska policja, instruowana

przez rząd pokazywać, że terror i szyskan są akcją z góry zaplanowaną.

Terror, szantaż, dyskryminacja — to wspólne dziś metody dla amerykańskich dziedziców Himmlera i ich slugusów z rządu Plevana. Ale tymi metodami nie zdołają panować w Wall Street i w Quai d'Orsay narzucać narodowi francuskiemu faszyzm. Dyskryminacja obywateli polskich wykorzystuje potężne burzenie i głosy potępienia na całym świecie. We Francji polscy obywatele i polscy demokraci walczą o wolność i pokój. Zadani agencji imperializmu żadnymi metodami nie zdołają osłabić tego sojuszu. I nie zdołają zahamować potężniejszej walki przeciwko tym, którzy pchają Francję w przepaść faszystowską i wojny.

Kombajny, które otrzymałyśmy ze Związku Radzieckiego, to maszyny dokonujące jednocześnie wykupu buraków i ich ogławiania. Maszyny te typu

SPG-1 skonstruowała w 1948 roku Akademia Techniczna ZSRR, za co jej konstruktorzy w roku następnym otrzymali Nagrodę Stalinowską.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

W Polsce otwierają się nieograniczone możliwości dla rozwoju oświaty i nauki

Wywiad z prof. Infeldem w dzienniku „Ce Soir”

(f) GENEWA (PAP). Z Paryża donoszą, że będąc w drodze do Warszawy prof. Infeld udzielił dziennikowi „Ce Soir” wywiadu, w którym potwierdził swe postanowienie zamieszkania na stałe w Polsce i omówił pokrótce swe plany na przyszłość.

Prof. Infeld — pisze sprawozdawca „Ce Soir” Michel Rouze — należy do grupy uczonych o sławie światowej, których autorytet w dziedzinie fizyki teoretycznej jest powszechnie nie uznawany.

Stale tęsknił za Polską — mówi profesor — a zwłaszcza podczas wojny. Nie mogłem pogodzić się z myślą, że podczas gdy moi rodacy walczą, narazając się na najgorsze niebezpieczeństwo — ja znajdowałem się w zacisznym Kanadzie.

Po przyjeździe do Warszawy prof. Infeld otrzymał list od rektora uniwersytetu w Toronie, że powinien natychmiast wrócić do Kanady. W przeciwnym wypadku rektor będzie uważał że podał się on do dymisji.

— Odpowiedział rektorowi, że postanowiłem pozostać w Polsce i pracować dla pokoju i dla rozwoju nauki — mówi prof. Infeld.

Dużo jest jeszcze do zrobienia w dziedzinie szkolnictwa i nauki. Wielu bardzo uczonych zamordowano podczas wojny. Z budynków laboratoryjnych i

uniwersyteckich pozostały gruzy. W ciągu ostatnich dwóch lat dokonano w Polsce olbrzymiego wysiłku w dziedzinie odbudowy materialnej i odrodzenia duchowego życia uniwersyteckiego. Naród i rząd polski gotowi są nie szczędzić wysiłków ani pieniędzy przy odbudowie i rozwinąć oświatę i naukę.

Wiem dobrze, że jeżeli przedstawię w Warszawie projekty rozwoju fizyki teoretycznej, to otrzymam one natychmiast skuteczne poparcie. Przez 12 lat starałem się bezskutecznie uczynić to samo w Kanadzie. Mogę z całą pewnością stwierdzić, że w ciągu jednego roku pobytu w Polsce przysłuży się bardziej rozwojowi fizyki teoretycznej niż podczas 12-letniego pobytu w Kanadzie. A faktem nie jest bynajmniej moja wina.

Podczas pierwszego pobytu było w Polsce tylko dwóch profesorów wykładających fizykę teoretyczną na uniwersytecie. W przyszłym roku będzie ich już pięciu i utworzony będzie specjalny Instytut Fizyki Teore-

tycznej. A w ciągu najbliższych czterech lat 10 profesorów wykładających fizykę teoretyczną na uniwersytetach polskich.

Nie chodzi tu o brak środków w Polsce na te cele, lecz o to, że potrzeba czasu na wykształcenie profesorów w tej dziedzinie. Prace nad wychowaniem nowych kadr profesorów rozpocząłem jeszcze w Kanadzie. W Polsce jednak będę mógł zadanie to wykonać w większej skali i znacznie szybciej. Oto dlaczego jestem szczególnie, że stałe będę mieszkał w Polsce.

— Czy nie będzie Pan żałował Kanady?

— Zachowałem miłe wspomnienie z przyjeźdu, jakiego doznałem w Kanadzie i na uniwersytecie w Toronto — mówi prof. Infeld. Oczywiście nie mam na myśli ostatnich miesięcy. Mam nadzieję, że pracując w Polsce dla pokoju światowego przysłuży się również na rozwój kanadyjskiemu i w ten sposób odwzajemni się za gościnność jakiej mi udzielił.

Profesor opowiada mi — pisze w zakończeniu Rouze — o wielkiej roli obrony pokoju, jaką ożywia Polskę Ludowa, o nieograniczonych możliwościach, otwierających się w Polsce przed oświatą i badaniami naukowymi.

100 kombajnów przysłanych przez ZSRR ułatwi i przyspieszy zbiory buraków cukrowych

Pokaz pracy kombajna odbył się w PGR Strzykuły pod Warszawą

(f) Uprawa buraków cukrowych jest jedną z najbardziej pracochłonnych dziedzin produkcji rolnej. Toteż wielkie znaczenie ma pomoc, jaką okazał nam nasz wielki sojusznik — Związek Radziecki przy dostarczeniu 100 kombajnów buraczanych. Kombajny te zastępują przy zbiorach buraków cukrowych pracę wielu ludzi, posiadają szczególnie doniosłe znaczenie dla państwowych gospodarstw rolnych, które w okresie Planu 6-letniego wydacie zwiększają obszar uprawy tej rośliny. W związku z tym należy przypomnieć, że w Polsce od zeszłego roku pracują kombajny zbożowe, dostarczone nam również przez Związek Radziecki.

Z pracą jednego z kombajnów buraczanych zapoznano w dniu 9 bm. przedstawicieli prasy stołecznej na specjalnym pokazie, urządzonym przez Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych na polach PGR Strzykuły, w zespole Zabórów pod Warszawą.

Kombajny, które otrzymałyśmy ze Związku Radzieckiego, to maszyny dokonujące jednocześnie wykupu buraków i ich ogławiania. Maszyny te typu

SPG-1 skonstruowała w 1948 roku Akademia Techniczna ZSRR, za co jej konstruktorzy w roku następnym otrzymali Nagrodę Stalinowską.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

górniczy i metalowcy wysoko przekraczają nowe normy pracy

(d) Z kopalni węgla i z fabryk przemysłu metalowego napływają stale meldunki o przekraczaniu nowoprowadzonych norm pracy. Górnicy i metalowcy stwierdzają, że nowe normy są ściśle przystosowane do rzeczywistych warunków pracy: wydajności maszyn, jakości narzędzi i materiałów oraz do kwalifikacji zawodowych poszczególnych robotników.

W Związku Radzieckim, gdzie praca w wielu dziedzinach produkcji rolnej jest całkowicie zmechanizowana, kombajny buraczane produkowane są masowo. Kombajny, dostarczone nam przez Związek Radziecki, przydzielano głównie do PGR w o-

USA chcą podważyć zasadę jednomyślności w Radzie Bezpieczeństwa

Dyskusja w Komisji Politycznej ONZ nad projektem rezolucji amerykańskiej

(f) N. JORK (PAP). Komisja Polityczna ONZ przystąpiła do omówienia drugiego punktu porządku dziennego, przyjętego do dyskusji, „zjednoczone działanie w interesie pokoju”.

Członek delegacji amerykańskiej John Foster Dulles przedstawił w imieniu siedmiu państw (Kanada, Francja, Filipiny, Turcja, W. Brytania, USA i Urugwaj) rezolucję, zawierającą następujące wnioski:

Jeżeli Rada Bezpieczeństwa z powodu braku jednomyślności stałych członków Rady Bezpieczeństwa — nie będzie mogła wywiązać się ze swego głównego zadania w sprawie utrzymania pokoju powszechnego i bezpieczeństwa oraz jeżeli Zgromadzenie Ogólne nie będzie odbywało sesji w tych wypadkach — wówczas Zgromadzenie Ogólne — na żądanie siedmiu członków Rady Bezpieczeństwa zbierze się w ciągu 24 godzin i przystąpi natychmiast do rozpatrzenia sytuacji. Zgromadzenie Ogólne uchwali odpowiednio zalecenia dla członków ONZ w sprawie kolektywnych środków, zawierających również w razie konieczności możliwość zastosowania sił zbrojnych — dla utrzymania lub przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa.

Rezolucja przedstawiona przez Dullesa przewiduje również utworzenie komisji, której zadaniem byłoby sprawowanie nadzoru nad utrzymaniem pokoju. W skład tej komisji ma wejść 9—14 członków ONZ.

Komisja ta winna sprawować nadzór oraz przekładać Zgromadzeniu Ogólnemu lub tzw. Komitetowi międzyzesysemu (małe zgromadzenie) sprawozdania o sytuacji w każdym rejonie, w którym istnieje napięta sytuacja międzynarodowa. Zgromadzenie Ogólne i Komitet międzyzesysemu mogą postąpić w ten sposób w tych wypadkach, gdy „Rada Bezpieczeństwa nie spełnia funkcji, powierzonych jej przez Kartę”.

Projekt przedstawiony przez Dullesa przewiduje, iż każdy członek ONZ winien w ramach swych narodowych władz utrzymywać takie oddziały, które na zalecenie Rady Bezpieczeństwa lub Zgromadzenia Ogólnego mogłyby być użyte w charakterze sił zbrojnych ONZ. Projekt proponuje również utworzenie grupy ekspertów wojskowych, którzy — na prośbę państwa — członków ONZ — mogliby udzielać konsultacji odnośnie stanu przygotowania tych oddziałów. Wniosek przewiduje w końcu powołanie do życia „komitetu akcji

zbrojowych” dla przestudiowania metod i zasobów, które członkowie ONZ mogą oddać do dyspozycji ONZ w celu utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Atak Dullesa na Radzie Bezpieczeństwa

Foster Dulles wychwalał nielegalną akcję USA w Korei. Stwierdził on jednak, że znane uchwały członków Rady Bezpieczeństwa w sprawie Korei powzięte zostały pod nieobecność jednego stałego członka Rady, przynajmniej w ten sposób w istocie rzeczy bezprawność tej akcji. Dulles jak zwykle zaatakował zasadę jednomyślności w Radzie Bezpieczeństwa oraz oświadczył, że komitety koreański „wykazał słabość ONZ”, słabość, którą należy „bezwzględnie usunąć”. Delegat amerykański wyraził przy tym pośrednio niezadowolenie z powodu niezwykle skromnych kontyngentów wojskowych, które inne państwa wysłały do Korei.

Przechodząc do uzasadnienia zgłoszonej rezolucji Dulles usiłował dowiedzieć, iż nie jest ona w rzeczywistości sprzeczna z Kartą ONZ. Jednocześnie był on jednak zmuszony przyznać, że pewne punkty tej rezolucji „mogą wzbudzić zastrzeżenia”.

Wystąpienie min. Wyszyńskiego

Szef delegacji radzieckiej Wyszyński, który zabrał następnie głos, stwierdził, że propozycja siedmiu państw, jak również przemówienie sekretarza stanu USA Achesona, wygłoszone przednio na plenum Zgromadzenia Ogólnego, zawierają cztery główne punkty określające „zjednoczone działanie w interesie pokoju”. Min. Wyszyński oświadczył, że delegacja radziecka zgadza się z niektórymi punktami projektu rezolucji, w stosunku do innych punktów ma natomiast zastrzeżenia lub poprawki. Z tego powodu oraz pragnąc skoncentrować uwagę na głównych zagadnieniach szef delegacji radzieckiej zaproponował, aby dalsza dyskusja nad propozycjami Stanów Zjednoczonych i sześciu innych państw odbywała się nad każdym z czterech punktów oddzielnie.

Wyjaśniając swój wniosek min. Wyszyński oświadczył, że należy skoncentrować uwagę na czterech głównych punktach, które zostały przedstawione i

rozpatrzyć te punkty, aby je całkowicie wyjaśnić i aby można było osiągnąć jak największe zrozumienie wzajemne. Proponując — powiedział Wyszyński — aby nie toczyć tych ogólnych dyskusji, lecz aby w sposób rzeczowy i konkretny rozpatrzyć każdy z tych niezwykle ważnych punktów. Przedstawiciel radziecki podkreślił, że jeśli ktoś kolwiek będzie przy tej sposobności przedstawiał swoje ogólne poglądy, to będzie mógł to uczynić w czasie rozpatrywania tego czy innego punktu. Ze względu na praktyczność — stwierdził Wyszyński — byłoby celowe przyjąć sposób proponowany przez delegację radziecką.

Po krótkiej dyskusji nad propozycją radziecką komisja po-

„Oskarżam rząd USA o politykę lyncezu, rasizmu i potwornego ucisku Murzynów”

W. Patterson o faszystacji Stanów Zjednoczonych

(f) PRAGA (PAP). — W poniedziałek odbyła się w Pradze konferencja prasowa, na której generalny sekretarz Amerykańskiego Stowarzyszenia Obrony Praw Obywatelskich — William Patterson, zapożnał licznie zgromadzonych dziennikarzy czeskich, słowackich i zagranicznych z sytuacją, jaką panuje obecnie w Stanach Zjednoczonych.

Patterson stwierdził, że polityka rządu amerykańskiego w stosunku do ludności mprzyjskiej może być porównana do programu Hitlera w stosunku do Żydów. W obecnej chwili i w wiezieniach amerykańskich znajduje się 23 Murzynów nie winnie skazanych na śmierć.

Obrady toczą się pod hasłem

„Nie damy ani grama węgla i rudy na wojnę imperialistom”

Międzynarodowe Zrzeszenie Górników żąda wykluczenia titowców

(f) BUDAPEST (PAP). W sali konferencyjnej Węgierskiego Związku Zawodowego Górników odbyło się we wtorek uroczyste otwarcie sesji komitetu wykonawczego Międzynarodowego Zrzeszenia Górników, które skupia w swoich szeregach 3.400.000 górników 14 państw.

Obrady toczą się pod hasłem

„Nie damy ani grama węgla, ani grama rudy imperialistom na wojnę”

Na porządku dziennym znajduje się m. in. referat przedstawiciela Związku Radzieckiego Szolachina o działalności i zadaniach Zrzeszenia w walce o pokój i sprawę wykluczenia ze składu komitetu wykonawczego przedstawicieli kłiki Tito.

Na zakończenie Patterson stwierdził, że pierwszy raz od 15 lat znajduje się na terenie prawdziwie wolnego kraju oraz że po powrocie do Ameryki gozi m. in. kilkunastu więźniów z rzekomą „obrazą Kongresu”.

W odpowiedzi na pytanie przedstawicieli dzienników zachodnich Patterson oświadczył: „Oskarżam publicz

Żołnierze przygotowują się do wykładów

W czasie przygotowań do zajęć politycznych, żołnierze korzystają z dostarczonego im materiału pomocniczego. Na zdjęciu: członek ZMP, agitator, st. sierżant Czesław Drugus studiując z kolegami „Nowe Drogi” Foto WAF

Ludy Francji i Polski w walce przeciw remilitaryzacji Niemiec zachodnich

Polscy i francuscy obrońcy pokoju postanowili zjednoczyć swe wysiłki w walce przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich. Deklaracja przedstawicieli Polskiego Komitetu Obronców Pokoju i Francuskiego Ruchu Bojowników o Pokój i Wolność, podpisana w dn. 5 października w Paryżu, w czasie obrad Komitetu Przygotowawczego II Światowego Kongresu Pokoju, została w dniu wczorajszym zatwierdzona przez Polski Komitet Obronców Pokoju. Równocześnie Polski Komitet Obronców Pokoju przesyłał braterskie pozdrowienia francuskim bojownikom o pokój.

Wspólna deklaracja polskich i francuskich obrońców pokoju, zwrócona przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich, wytyka w głąbokiej troski o interesy Polski i Francji. Spółka się ona niewątpliwie z poparciem obu narodów. Podjęta przez imperializm amerykański odbudowa niemieckiego Wehrmachtu pod dowództwem hitlerowskich generałów stanowi groźbę dla pokoju światowego. Ostrze tej polityki imperializmu amerykańskiego, sprzymierzonego z niemieckim militarystycznym i rewizjonistycznym, zwraca się w najbardziej bezpośredni i widoczny sposób przeciwko Polsce i Francji. Oba nasze kraje były wielokrotnie wystawiane na inwazję niemieckiego imperializmu, obojby bezsilność i klęskę, a klęskę poniosły przez niemiecki militarystyczny i rewizjonistyczny. Dlatego każda próba odbudowy niemieckiego militarystycznego i rewizjonistycznego i żywotne interesy obu krajów.

Wspólny interes obu krajów wymaga więc zdecydowanego przeciwstawienia się amerykańskiemu imperializmowi i jego polityce podsyłania ducha odwetu w Niemczech zachodnich i uzbrajania na nowo hord hitlerowskich w Trizoni. Wspólny interes obu krajów wymaga jak najszybszego zwołania się z krajami obojby pokoju, na których czole stoi polski Związek Radziecki. To Związek Radziecki zmierzył w ostatniej wojnie potęgę militarną hitlerowskich Niemiec, to Związek Radziecki wyzwolił oba nasze kraje z łap hitlerowskich ludobójców i uratował je od zagłady. Ale podczas gdy w Polsce doszły po wojnie do władzy masy ludowe, które potrafiły zabezpieczyć i umocnić niepodległość naszego kraju przez zaciśnięcie więzów przyjaźni, sojuszu i współpracy z ZSRR — we Francji pod osłoną bagnotów amerykańskich dorwała się do władzy zdrażdzająca burżuazja, która zaprzędała bezpieczeństwo i niezawisłość swego kraju imperializmowi. I dziś władcy Francji spod znaku Plevenów, Schumanów i Mochów, powolili dyktatowi amerykańskiemu, wydają swój kraj na łup niemieckiego militarystycznego.

Odbudowa niemieckiego potencjału wojennego odbywa się za zgodą obecnego rządu francuskiego. Tzw. plan Schumana oddaje przemysł francuski w ręce niemieckich magnatów węgla i stali. Rząd francuski wspólnie z Amerykanami przy odbudowie Wehrmachtu, kręcąc w ten sposób stryczek na szyję własnego narodu. Zdradcy własnego narodu, rządzący dziś Francją, posunęli się tak daleko w swym zaprzęgnięciu, że udzieliłi poparcia operetkowemu protestom Adenauera przeciwko granicy na Odrze i Nysie.

Tak postępuje rząd francuski, tkwiący bez reszty w kieszeni swych wasyngtonskich protektorów. Ale ta polityka obecnych władców Francji nie ma nic wspólnego z narodem francuskim. Prawdziwe nastroje i dążenia narodu francuskiego wyraża właśnie deklaracja podpisana w Paryżu przez przedstawicieli francuskiego i polskiego ruchu obrońców pokoju. Za tą deklaracją stoi 15 milionów Francuzów, którzy podpisali Apel Sztokholmski, stoją zwracając masy robotnicze i pracownice, stoją wszyscy prawdziwi patrioci francuscy, dla których dobro ojczyzny jest najwyższym nakazem. I sojusz polskiego i francuskiego ruchu obrońców pokoju jest sojuszem dwóch ludów, które mają te same interesy, i które łączą się w walce o pokój i bezpieczeństwo. I ten właśnie sojusz w walce o pokój jest wyrazem prawdziwych dążeń ludu francuskiego, a nie papierowe paki wydające Francję na łup imperializmu, podpisane samowolnie przez Schumanów i Plevenów wbrew woli narodu francuskiego, wbrew jego oczywistym interesom.

W tej wspólnej walce o pokój, przeciwko imperializmowi amerykańskiemu i odrzonemu militarystycznemu niemieckiemu, ludy Francji i Polski mają godnego sprzymierzeńcę w postaci Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Deklaracja polskich i francuskich obrońców pokoju — jak głosi wczorajsza uchwała Polskiego Komitetu Obronców Pokoju — „podkreśla wagę tej roli, jaką spełnia Niemiecka Republika Demokratyczna w walce o pokój”.

Wspólna deklaracja polskiego i francuskiego ruchu obrońców pokoju przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich stanowi dalsze wzmocnienie wielkiego, światowego frontu pokoju, skupionego wokół Związku Radzieckiego.

Gdy Wielka Rewolucja Październikowa wstrząsnęła posadą kapitalizmu — burżuazja wezwwała dla ratowania swego systemu socjaldemokrację. Po zwycięstwie radzieckim nad faszystami, po ogromnym wzroście autorytetu i siły partii komunistycznych, przodujących w ruchu oporu — znowu powiew rewolucyjny przeszedł przez Europę. I znowu burżuazja przywołała na pomoc wypróbowaną ostoję kontrrewolucji: socjaldemokrację. I tak lojalni prokurenci kapitalizmu niezbędni w czasie kryzysu, odsuwani często chwilowo na bok, gdy burżuazja ułamała się w siódle wolności, byli stale do spełniania funkcji najważniejszych: tamy przed komunizmem, to znaczy zaręczaniem, torującą drogę teorii i praktyce imperializmu i wojny.

Od „rewidowania” Marksa do „socjalizmu” Wall Street

Korzenie socjaldemokracji tkwią głęboko w rewizjonizmie sprzed pierwszej wojny światowej. Ale od tego czasu upłynęło dużo wody. Poglębił się kryzys strukturalny systemu kapitalistycznego. Zaostrożała się walka klas. W szeregu nowych krajów pękł po wojnie łańcuch imperiaлизmu i w ramach demokracji ludowej nastąpiło na gruncie rewolucyjnej ideologii zjednoczenia klasy robotniczej. W szeregu krajów kapitalistycznych wiekszość klasy robotniczej stanęła pod sztandarami partii komunistycznych. W wielu krajach weszły nawet skład społeczny partii socjaldemokratycznych uległ zmianie i elementy drobniomieszczańskie i burżuazyjne przewyższają liczebnie elementy robotnicze.

Te wszystkie przemiany znalazły odbicie w drodze rozwojowej socjaldemokracji i w jej ideologii. Jeżeli rewizjoniści próbowali zdobyć wiekszość klasy robotniczej dla obrony interesów burżuazji pod hasłami „rewidowania” i „naprawiania” Marksa — socjaldemokracja o kresu międzywojennego, a w szczególności obecnie — jawnie i oficjalnie odrzuca frazeologię pseudo-marksiowską. Jeszcze przed wojną tylko nieliczni, jak de Man, czy Deat zrzucali maskę i ujawniali faszystowskie oblicze „neo-socjalizmu” (obaj zresztą skończyli jako jawni hitlerowscy agenci). Po wojnie tego typu „socjalizm” stał się regułą. „Socjalizm” typu Wall Street.

„Społeczna odpowiedzialność” bez walki klas

Brityjska Partia Pracy nigdy nie była partią marksistowską, nawet w słowach. Ale program uchwalony w r. 1918 — kiedy laburzyści bardziej się maskowali, niż dziś — zapowiadał osiągnięcie „socjalizmu... poprzez zabezpieczenie dla robotników owoców ich pracy... na gruncie wspólnego wiadania środkami produkcji, wymiany i finansów”.

Program ten również stał się socjalizmem jako cel „robotników fizycznych i umysłowych”.

Dziś sformułowania te zastąpiła niechętnie metna i kretycka teza Morrisona: „Socjalizm oznacza potwierdzenie społecznej odpowiedzialności za sprawy, które są ściśle społecznej natury”. Konia z rzędem temu, kto zrozumie o co chodzi. Ale też przywódcy Labour Party właśnie szukali formuły maskującej burżuazyjny charakter polityki partii. Nie bez ironii reakcyjny tygodnik „Sunday Times” skomentował te wypowiedzi: „Tautologiczna formuła Morrisona mogłaby równie dobrze służyć dla zdefiniowania liberalizmu czy konserwatyzmu”. Nie tylko: w tej tezie mieści się również faszizm. W tej tezie mieści się wszystko, tylko nie socjalizm.

Kropkę nad „i” postawił sekretarz generalny Labour Party, Morgan Philips, na konferencji COMISCO w Kopenhadze. „Socjalistyczny brytyjski” oświadczył on z dumą — odrzucając definitywnie marksizm i wszelkie doktryny walki klasowej... Bez marksizmu, bez materializmu, bez walki klas... Jasno i nie dwuznacznie. I bodajże bardziej solidarystycznie, niż formułowali to Hitler czy Mussolini.

Kapitalizm „przesłał” istnieć

Po drugiej stronie kanału La Manche mówiono innym językiem, lecz zmierzano w tym samym kierunku. Wódz socjaldemokratyzmu — Leon Blum — wzbogacał „ideologiczny” arsenał zdrady. Książki Bluma torują drogę nowej doktrynie. Występuje z nią publicznie na kongresie SFIO naczelny dzierżym morda ludu Francji — Jules Moch. To on właśnie „odkrywa”, że kapitalizm wszedł w okres... dekoncentracji kapitału i „demokratyzacji posiadania” (n.b. powtórzenie od dziesięcioleci rozbitę tezę Bernsteina o „demokratyzacji kapitału”, poprzez rozwój spółek akcyjnych, których właścicielami masowo stają się... robotnicy).

Jasne jest, że głosząc takie „teorie” socjaldemokraci usiłują wmówić robotnikom, by nie walczyli przeciwko kapitalizmowi i burżuazji. Usłużna rezolucja COMISCO stwierdza, że „mówi dziś o społeczeństwie kapitalistycznym jest niebezpiecznym anachronizmem”. Kapitalizm nie ma — nie ma więc i walki klas. Jest tylko — odgadaj głos arcyzdradcy Blumowski — „jedyną prawdziwą konflikt międzynarodowy między socjalizmem (czytaj: socjaldemokracją) a komunizmem, bo ideologia i ekonomia kapitalistyczna zatracca swój charakter z każdym dniem, nawet w Stanach Zjednoczonych”.

Solidaryzm przeciw rewolucji

Czego nie dopowiedziała do końca ani Labour Party ani SFIO — ujawnił nowy agent Intelligence Service, a stary sługa niemieckiej burżuazji —

Stanisław Brodzki

Schumacher: „W Europie partie socjalistyczne mają misję stworzenia elitarnego czołwika w walce przeciwko komunizmowi”. Dlaczego i w obronie czego? To z kolei tłumaczy austriacki socjaldemokrata w miesięczniku „Zukunft”: „Interesy robotników stały się identyczne z interesami naszego państwa (austriackiej burżuazyjnej republiki — St. B.). W naszej demokracji rewolucjonizm może być tylko ten, kto jest przeciw demokracji, czyli kto jest faszystą...”

I gdy za Atlantykiem wysłuchano zdradcy socjaldemokraty Dubińskiego, twierdzącego, że „związkiem zawodowym potrzebny jest kapitalizm, jak rybom woda” — echem odpowiada austriacki bonza Boehm: „...siedzący (robotnicy i przedsiębiorcy — St. B.) na jednej gałęzi i jeśli któryś z nas ją podetnie — obydwa spadniemy”.

Cykl „doktryny” jest zamknięty.

Socjaldemokraci mówią: Kapitalizm jest już właściwie „anachronizmem”, nawet w Stanach Zjednoczonych. Cały obóz imperialistyczny objęty jest definicją Morrisona o „socjalizmie”. Państwo burżuazyjne jest „państwem robotników”. A właściwy konflikt współczesnego świata toczy się między „socjalistycznymi” odnogami „zdecentrowanymi” Wall Street a komunizmem — to znaczy: ludami świata. I w walce tej oni, socjalfaszysty, są przeciwko ludom świata — jak sami przyznają w swych wypowiedziach.

Partia plutonów egzekucyjnych

Słowom towarzyszą czyny. Potrzebne nie jest tylko „ideologiczne” błogosławieństwo dla plutonów egzekucyjnych, ale również i organizacyjne kierownictwo walki prowadzonej przez imperializm przeciwko klasie robotniczej. „Socjaliści” brytyjscy Attlee i Bevin mają na rękach krew dziesiątków tysięcy zamordowanych Greków, Hindusów, Malajczyków, a dziś i Koreańczyków. „Socjalista” holenderski Drees bezpośrednio kierował „pacyfikacją” Indonezji. „Socjalista” francuski Moutet osobiście odpowiedzialny jest za masowe mordy w Indochinach. „Socjalista” belgijski Spaak winien jest śmierci tysięcy Murzynów, pracujących w nieludzkich warunkach w kopalniach uranu Kongo. Wszyscy ci „socjaliści” razem czynnie popierają lub nawet kierują akcją interwencji na swoich rządów, w Korei, która kosztowała dziesiątki tysięcy ofiar.

Myślicie: tylko w koloniach? Bynajmniej. W tej dziedzinie socjaldemokraci nie są rasistami. Rezerwują oni kule nie tylko dla ludów kolorowych. Moch, Helmer, czy Fagerholm bezpośrednio, a Saragat czy Spaak pośrednio odpowiedzialni są za przelaną krew strajkujących robotników francuskich,

austriackich, fińskich, włoskich, czy belgijskich. Jeśli masy ludowe nazywały w czasie okupacji we Francji i w innych krajach komunistów „partią rozstrzeliwanych” — to te same masy ludowe nazywały dziś socjaldemokratów „partią rozstrzeliwujących”.

Partia organizacji masowych mordów

Chodzi tu nie tylko o krew już przelaną. Socjaldemokraci przodują również w organizowaniu nowej wojny, w przygotowaniu masowych mordów na skalę jeszcze większą, niż dotychczasowe wyczyny Mocha czy Bevina. Pakt atlantycki spotkał się z entuzjastycznym przyjęciem partii socjaldemokratycznych. Zbrojenia narzucone europejskim satełitom przez rząd amerykański realizowane są przez rządy socjaldemokratyczne i popierane przez ich partie. Plan Schumana — plan stworzenia arsenału agresji przeciw ZSRR i krajom demokracji ludowej — przywitał został przez SFIO jako „pozwolenie na nową pozytywną płaszczyznę sprawy zjednoczenia Europy i stosunków francusko-niemieckich”.

Zredagowana w języku Churchill platforma programowa Labour Party głosi, że „partia mocno stoi przy pakcie atlantyckim i brukuelskim”, a nieco dalej z niebywałym cynizmem dodaje: „Koszta obrony są wysokie. Ogranicz to środki potrzebne na świadczenia społeczne”. To znaczy w starciu, ułartym sloganie: armaty zamiast masła.

Do kosztów „obrony” socjaldemokraci wliczają również wydatki na agencję szpiegowską i dywersyjną. Za funty czy za dolary — organizują oni różne „Ostburo”, różne ośrodki wydawcze, przygotowujące mordy i sabotaż przeciw robotniczym i sabotaż przeciw krajom demokracji ludowej.

Partia amerykańska traci wpływy

Socjaldemokraci już dawno stali się partią burżuazyjną. W miarę przechodzenia rodzimej burżuazji na pozycje kolaboracji z Wall Street — socjaldemokracja przestawała być wszędzie w partii amerykańskiej. A temu z kolei towarzyszył proces rozkładu i różnicowania w dołach partyjnych.

W dwóch największych kontrynentalnych krajach zachodniej Europy — we Francji i we Włoszech — przytaczająca większość klasy robotniczej znajduje się dziś pod wpływami partii komunistycznych. Miernikiem upadku socjaldemokracji może być nikielne znaczenie saragatowców w ośrodkach robotniczych czy też spadek liczby członków SFIO w ciągu czterech lat z 340.000 do 150.000. W innych mniejszych krajach Europy demaskowanie się socjaldemokratów w obliczu zaostrażających się walk klasowych powoduje

zweńczenie się bazy społecznej, fermenty w dołach i bojowe porwy robotników — socjalistów, wbrew przywódcom.

W Austrii zdrażdzająca akcja socjaldemokratów w czasie niedawnego strajku powszechnego doprowadziła do poważnego kryzysu w wielu ośrodkach partyjnych. Znamienne jest, że w ogólnaustriackiej konferencji radców załogowych na 2.100 uczestników — wbrew zakazowi socjaldemokratycznych władz partyjnych wzięło udział ponad 800 członków partii socjalistycznej. Codziennie depezesz donoszą o masowych wystąpieniach robotników, a nawet funkcjonariuszy z partii.

W Finlandii, po krwawych próbach stłumienia strajku w Kemi przez socjaldemokratyczny rząd Fagerholma — odpływ od partii „socjalistycznej” przybrał na sile. W ostatnich wyborach komunalnych postępową koalicją DZNF, kierowaną przez komunistów, osiągnięto poważny sukces. Socjaldemokraci utracili wiele głosów w ośrodkach robotniczych, kompensując to przyrostem w dzielnicach mieszczańskich. Jak widać przemysłowcy Finlandii uważają „socjalistów” za znacznie pewniejsze zabezpieczenie interesów klasowych, niż funkcjonariuszy burżuazyjne partii.

Podobne procesy zachodzą również i w innych krajach. W samej twierdzy socjaldemokracji — w Wielkiej Brytanii — tegoroczna konferencja laburzystowska w Margate wykazała większą niż dotychczas mobilizację dołów przeciw dyktatorstwu burżuazji. Wyrazem tego może być fakt, że na 37 rezolucji zgłoszonych przez organizacje lokalne w sprawie polityki zagranicznej — aż 35 wywodziło się przeciwko rządowi.

*

W długim ekspozycie na temat polityki zagranicznej Bevin uciekł się w Margate tylko jeden raz do aktorskiego placu. Nie na myśl o dziesiątkach tysięcy pomordowanych Koreańczyków czy Malajczyków. Nie na wspomnienie o milionach bezrobotnych w krajach kapitalistycznych czy o potwornych norach, w których za „socjalistycznych” rządów mieszkają w Anglii setki tysięcy robotników. Bevin zaplaakał mówiąc o „tragedii dzieci greckich”, ewakuowanych w czasie działań wojennych z Grecji do Bułgarii. Czy pocieki po policzках przywódców socjaldemokratycznych na myśl o tym, że parę tysięcy dzieci zamiast umierać z głodu w Grecji, wychowuje się w ludzkich warunkach w ludowo-demokratycznej Bułgarii.

I może nie lepiej nie charakteryzować socjaldemokracji, niż to symboliczne połączenie: krowodyle trzy wylowane za judaszowe srebrniki.

O BAZIE I NADBUDOWIE

Poniżej za „Prawdą” z dn. 5 bm. (278) podajemy konsultację na temat zagadnienia bazy i nadbudowy.

Dziela towarzysza Stalina, poruszające kwestie językownictwa, stanowią wybitny wkład do przodującej nauki radzieckiej. Stwarzając trwałe marksistowskie podstawy teorii językownictwa, towarzysze Stalin rozwinął jednocześnie naukę materializmu dialektycznego i historycznego, marksistowsko-leninowską naukę o społeczeństwie. Niezwykle doniosłe znaczenie posiada dalsze opracowanie przez towarzysza Stalina zagadnienia bazy i nadbudowy, tej podstawowej kwestii materializmu historycznego.

Jak podkreślał Lenin, twórca marksizmu, wyodrębniając po raz pierwszy z całością stosunków społecznych, stosunki gospodarcze, stosunki produkcji między ludźmi jako podstawowe, decydujące o wszystkich innych stosunkach społecznych, położył tym samym kres zamętowi i dowolności w poglądach na społeczeństwo, odkrył zasady jego rozwoju.

W przedmowie do słynnego dzieła pt. „Przyczynki do krytyki ekonomii politycznej” Marks pisał:

„W społecznym wytwarzaniu swego życia ludzie wchodzić w określone, konieczne, niezależne od ich woli stosunki — stosunki produkcji, które odpowiadają określonej sile i sposobowi rozwoju ich materialnych sił wytwórczych. Całkowita tych stosunków produkcja tworzy ekonomiczną strukturę społeczeństwa, realną podstawę, na której wznosi się nadbudowa prawną i polityczną i której odpowiadają określone formy świadomości społecznej”.

(K. Marks i F. Engels — Dzieła Wybrane, „Książka i Wiedza”, Warszawa, 1949 r. tom I, str. 338).

nadbudowy oraz ich wzajemnego oddziaływania. W dalszym ciągu Marks wyznaczył, że wraz ze zmianą podstaw gospodarczych społeczeństwa, z wybuchem rewolucji społecznej następuje przewrót w całej obrotowej nadbudowie. Charakterystyczną historią na tendencję społeczeństwa kapitalistycznego, Marks wykazał w sposób naukowy, że w miarę rozwoju tego społeczeństwa między stosunkami produkcji a wzrastającymi siłami produkcyjnymi powstaje sprzeczność nie do pogodzenia. Ze zjawiska tego wyciągnął Marks genialny wniosek, że nieuniknione jest unicestwienie ustroju kapitalistycznego w drodze rewolucji i utworzenie nowego, socjalistycznego ustroju.

Rozwijając twórczo marksizm w nowych warunkach historycznych, Lenin i Stalin dali wszechstronną analizę epoki imperializmu, ujawnili procesy gnicia całego ustroju kapitalistycznego od bazy do nadbudowy, wykazali, że imperializm jest to umierający kapitalizm. Lenin i Stalin opracowali nową teorię rewolucji socjalistycznej, teorię zwycięstwa socjalizmu początkowo w jednym z osobnych wzmianek kraju, a tym samym wytyczyli drogę unicestwienia bazy kapitalistycznej i jej nadbudowy oraz utworzenia bazy socjalistycznej wraz z jej nadbudową.

Uogólniając doświadczenia o światowo — historyczne doniosłości — doświadczenia w dziele budowy socjalizmu w ZSRR, rozwijając twórczo marksizm-leninizm, towarzysze Stalin skonkretyzował marksistowskie pojęcie bazy i nadbudowy, uzasadnił teoretycznie drogi stworzenia bazy gospodarczej socjalizmu i odpowiadającej jej nadbudowy, wydatnił doniosłą rolę nowej nadbudowy w dziele

le budowy społeczeństwa socjalistycznego i jego rozwoju na drodze do komunizmu.

I. Klasyczne dzieło towarzysza Stalina „O materializmie dialektycznym i historycznym” zawiera wnikliwą analizę istoty sposobu produkcji materialnych środków do życia społeczeństwa jako decydującej siły, warunkującej charakter ustroju społecznego i rozwój społeczeństwa na drodze od jednego ustroju do drugiego.

Jeden z elementów sposobu produkcji stanowią siły wytwórcze, tj. narzędzia produkcji i obsługujący je ludzie, którzy produkują dobra materialne, posiadające określone doświadczenia produkcyjne i nawyki pracy.

Drugi element sposobu produkcji stanowią kształtujące się w procesie produkcji stosunki między ludźmi — stosunki produkcyjne, stanowiące strukturę ekonomiczną danego społeczeństwa, jego bazę.

W swym dziele pt. „Marksizm a kwestie językownictwa” towarzysze Stalin daje klasyczną definicję bazy.

„Baza — stwierdza towarzysze Stalin — jest to ustrój ekonomiczny społeczeństwa na danym etapie jego rozwoju.” Wydobytą z mechanizmu rozwoju sposobu produkcji, ustalając związek między rozwojem sił wytwórczych i stosunków produkcyjnych, w dziele pt. „O materializmie dialektycznym i historycznym” towarzysze Stalin wykreślił zmiany, z jakimi, jakże to wszystkie, produkcja, chodząca w sposobie produkcji, zaczynają się zawsze od zmian w siłach wytwórczych. W zależności od zmian, zachodzących w stanie sił wytwórczych i od

powiednio do tych zmian, zmieniają się również stosunki produkcyjne między ludźmi, zmienia się baza ekonomiczna.

W swych pracach z dziedziny językownictwa towarzysze Stalin podkreślił, że zmiany zachodzące w stosunkach produkcyjnych wywołują z kolei odpowiednie zmiany w sferze idei, teorii, instytucji politycznych i innych instytucji społecznych. Wynika z tego, że zmiany zachodzące w dziedzinie produkcji, w dziedzinie sił wytwórczych znajdują odbicie w nadbudowie właśnie poprzez bazę.

„Nadbudowa nie od razu i nie bezpośrednio odzwierciedla zmiany w poziomie rozwoju sił wytwórczych, lecz po zmianach w bazie, poprzez przełamywanie się zmian w produkcji — w zmianach w bazie”.

Demaskując sprzeczność z marksistowską teorią, towarzysze Stalin dał jasną i dokładną definicję specyficznych właściwości bazy i nadbudowy.

Baza ekonomiczna, sta nowiąca całokształt stosunków społecznych, obejmuje dziedzinę stosunków ekonomicznych między ludźmi.

„Specyficzne właściwości bazy — pisze towarzysze Stalin — polegają na tym, że obowiązuje ona społeczeństwo w dziedzinie ekonomicznej”.

U podstaw stosunków produkcyjnych między ludźmi leżą stosunki własności. Stan stosunków produkcyjnych odpowiada na pytanie: w czym posiadani starych stosunków produkcyjnych — czy są one do dyspozycji całej społeczności czy też do dyspozycji poszczególnych osób, grup, klas, które posługują się nimi w celach wyzysku innych osób, grup, klas. Wynika stąd, że na danej bazie, w zależności od charakteru własności, kształtują się w danym społeczeństwie określone stosunki społeczne.

W społeczeństwie wyzyskiwaczy, opartym na prywatnej własności środków produkcji, są to stosunki antagonizujące, które charakteryzuje nieprzejednana walka klas, walka obejmująca wszystkie dziedziny życia społecznego. W społeczeństwie socjalistycznym, którego podstawą jest społeczna własność socjalistyczna, występują one jako stosunki przyjaźni współpracy robotników, chłopów i inteligencji.

Ze szczególnym naciskiem podkreśla towarzysze Stalin w swych dziełach marksistowską tezę przejściowego charakteru bazy w biegu historii. Stosunki produkcyjne — uczy towarzysze Stalin — nie mogą długo pozostać w tyle za wzrostem sił produkcyjnych i znajdować się z nimi w sprzeczności, bowiem siły wytwórcze mogą się w pełni rozwijać jedynie w wypadku, kiedy stosunki produkcyjne odpowiadają charakterowi, stanowi sił wytwórczych i dają pole dla ich rozwoju. Wynika z tego samo przez się, że w toku rozwoju historycznego stara baza musi zostać zlikwidowana i zastąpiona przez nową. W przeciwnym wypadku nastąpiłoby całkowite zachwianie podstaw całości sił wytwórczych i stosunków produkcyjnych w systemie produkcji, zaburzenia w całokształcie produkcji, kryzys produkcji, zrujnowanie sił wytwórczych.

Zastąpienie starej bazy przez nową odbywa się zwykle w sposób rewolucyjny drogą unicestwienia starych stosunków produkcyjnych i ustanowienia nowych. W drodze zacieklej walki klasowej, w drodze rewolucji nowe klasy zmagają stare klasy panujące jako wykładniki starych stosunków produkcyjnych.

Likwidacja starej bazy i zastąpienie jej przez nową, oznacza nie zniszczenie produkcji w ogóle, lecz jedynie zastąpienie starego sposobu produkcji przez nowy. Likwidacja kapitalistycznych stosunków produkcji, likwidacja bazy kapitalistycznej nie oznacza bynajmniej zrujnowania sił produkcyjnych, jak to utrzymują ideologowie burżuazji,

lecz wprost przeciwnie — wyzwolenie sił wytwórczych z krępujących je kajdan. Unicestwienie stare kapitalistyczne stosunki produkcyjne, zwycięski proletariariat wykorzystuje siły wytwórcze, przejęte w spuściznę po starym społeczeństwie. Stwarzając nowe, socjalistyczne stosunki produkcji, klasa robotnicza tym samym zapewnia nieograniczone perspektywy rozwoju sił wytwórczych. Fakt, że w naszym kraju stworzono nowe, socjalistyczne stosunki produkcji, całkowicie zgodne z charakterem sił wytwórczych, oznacza stworzenie nowego, a najbardziej postępowego w dziejach socjalistycznego sposobu produkcji.

Realizując swą dyktaturę, klasa robotnicza oddaje w służbę społeczeństwa wszystkie zdobycze nauki i techniki. Towarzysze Stalin wyszydza prymitywne poglądy anarchistycznych, którzy pod płaszczykiem „klasowości” żądali, aby odrzucić przez stworzoną w warunkach kapitalizmu technikę. „W swoim czasie” — pisze towarzysze Stalin — „byli u nas, marksistami”, którzy twierdzili, że kołowe, które pozostały w naszym kraju po przewrocie październikowym, są burżuazyjne i że nam, marksistom, nie przystoi z nich korzystać, że należy je zrumnąć z ziemią i zbudować nowe, „proletariackie” koleje. Zyskali sobie za to przydomki „jaskiniowców”.

Stworzona w naszym kraju socjalistyczna baza różni się zasadniczo od bazy kapitalistycznej. Cechą charakterystyczną ekonomicznej bazy kapitalizmu jest panujący system kapitalistycznej własności prywatnej, jest wyzysk pracy najemnej przez kapitał, są sprzeczności nie do pogodzenia i walka klas. Kapitalizm, który rozwinął do olbrzymich rozmiarów siły wytwórcze, uwiądnął w nieprze-

zwycięzonych sprzecznościach. Rozrośnięte siły wytwórcze wchodziły w konflikt z kapitalistycznymi stosunkami w produkcji. Społeczny charakter wytwarzania jest sprzeczny z prywatnym charakterem przywłaszczenia. Ta zasadnicza sprzeczność kapitalizmu zaostżała się do niebywałych rozmiarów w epoce imperializmu, dosięgając ostatnich granic w okresie ogólnego kryzysu kapitalizmu, kiedy ze szczególną siłą występuje proces gnicia całego systemu kapitalistycznego. Widzimy to obecnie z całą oczywistością na przykładzie USA. Dążąc do państwa nad światem znika garska imperialistyczna podporządkowuje całą gospodarkę USA i innych zależnych od USA krajów interesom agresywnej polityki, co prowadzi do niebywałej pauperyzacji mas pracujących, do dalszego zaostrażania się wszystkich sprzeczności imperializmu.

Cechą charakterystyczną ekonomicznej bazy socjalizmu jest panujący system społecznej własności środków produkcji oraz fakt, że w kraju nie ma wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych. W warunkach socjalizmu wzajemne stosunki między ludźmi w procesie produkcji oparte są na koleżeńkiej współpracy i socjalistycznej pomocy, której udziela sobie wzajemnie wolni od wyzysku pracownicy. Do umocnienia społecznego charakteru procesu produkcji przyczynia się to społeczna własność środków produkcji. Zasadniczą cechą ustroju socjalistycznego jest brak sprzeczności antagonizujących i starć klasowych, jest niewzruszona jedność moralno-polityczna społeczeństwa.

II

W pracach z dziedziny językownictwa towarzysze Stalin rozwija w dalszym ciągu marksistowsko-leninowskie tezy o nadbudowie, nawiązując do budowy, askwiera rolę, jaką odgrywa ona w rozwoju społeczeństwa, jej klasowy charakter w społeczeństwie klasowym, zasady jej rozwoju i zmiany.

Określając pojęcie nadbudowy towarzysze Stalin pisze:

„Nadbudowa — to polityczne, prawne, religijne, artystyczne, filozoficzne poglądy społeczeństwa oraz odpowiadające im instytucje polityczne, prawne i inne.”

Z definicji tej wynika, że nadbudowa obejmuje całokształt określonych poglądów czy też idei, jak również odpowiadające jej instytucje polityczne, prawne i inne oraz organizacje, które popierają te poglądy, wielając je w życie. Najważniejszą spośród tych organizacji jest państwo.

Charakteryzując nadbudowę towarzysze Stalin stwierdza: „Specyficzne właściwości nadbudowy polegają na tym, że obowiązuje ona społeczeństwo ideami politycznymi, prawnymi, estetycznymi i innymi, oraz stwarza dla społeczeństwa odpowiednie instytucje polityczne, prawne i inne.”

Baza rodzi nadbudowę, która powstaje i rozwija się zgodnie z daną bazą.

„Każda baza — zaznacza towarzysze Stalin — ma swoją odpowiadającą nadbudowę. Baza ustroju feudalnego ma swoją nadbudowę, swoje polityczne, prawne i inne poglądy i odpowiadające im instytucje. Baza kapitalistyczna ma swoją nadbudowę, socjalistyczna — swoją.”

Wynika z tego, że podobnie jak baza, nadbudowa ma charakter historyczny przejściowy. Stanowi ona produkt danej epoki, w której żyje i działa, istnieje i oddziałuje na daną bazę ekonomiczną.

Towarzysze marksizm-leninizm podkreślali zawsze aktywność oddziaływanie nadbudowy na bazę. Genialny mistrz dialektyki towarzysze Stalin ze szczególną wyrazisto-

(Dokończenie na str. 4)

Tydzień straży pożarnej

W ramach tygodnia straży pożarnej odbył się w Warszawie w dniu 8 bm. pokaz gaszenia pożaru. Obiektem pokazowym był pałac Staszica.

Foto AR

11 tys. zakładów żywienia zbiorowego powstanie w kraju w Planie 6-letnim

(a) Plan 6-letni przewiduje rozbudowę uspołecznionych zakładów gastronomicznych do 11 tysięcy placówek, przy czym w miastach obok spółdzielczości gospodary, prowadzącej gospodę państwową, główną rolę odegra państwowy przemysł gastronomiczny.

Przewidzane w Planie 6-letnim zatrudnienie w różnych gałęziach gospodarki narodowej 1.200 tysięcy kobiet stawia tym większe zadania przed uspołecznionymi zakładami gastronomicznymi, które będą musiały odegrać tak znaczącą rolę w odbudowie podstawowych posilków w domu.

Zagadnieniem rozbudowy państwowych zakładów żywienia zbiorowego w Planie 6-letnim, poświęconą była ogólnokrajowa narada kierowników placówek terenowych CZPG, która odbyła się w dn. 9 bm. w Warszawie.

Państwowe zakłady gastronomiczne powstają w szybkim tempie na terenie wszystkich większych miast. Obok restauracji, jadłodajni i barów uruchamiane są również kawiarnie. W sprawozdaniach swych przedstawiciele terenu stwierdzili, że plan rozbudowy sieci jest w zasadzie wykonywany, a nawet przekraczany. Państwo - we zakłady gastronomiczne - w Katowicach podjęły wspólnie z miejscową budowlaną spółdzielnią pracy zobowiązanie uczczenia 32-tych rocznicy Rewolucji Październikowej przez ponadplanowe uruchomienie jednej placówki o 100 miejscach.

Obecne rozmieszczenie sieci placówek żywienia zbiorowego wymaga lepszego niż dotychczas dostosowania do potrzeb konsumentów. Jadłodajnie i bary skupiają się w zbyt dużym stopniu w centrum miast. Przewidzane lokalizacje powinny dać jak największą liczbę ludzi pracy możliwość spożywania posiłków w pobliżu miejsc pracy, lub miejsc zamieszkania. W dalszym etapie pracy CZPG stawia sobie zadanie dokonania całkowitej zmiany dotychczasowego stanu.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

Robotnicy z tej brygady podpisali zobowiązanie przedterminowego ukończenia realizacji Planu 6-letniego na swoim odcinku, rzucając wyzwanie innym brygadam robotników portowych.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

W odpowiedzi na apel brygady Arasmasu, współzawodniczo w najwyższym stopniu pracy w okresie realizacji Planu 6-letniego podjęły wszystkie brygady pracujące w rejonie drobnicy portu gdynińskiego. Obecnie apel brygady Arasmasu omawiany jest przez robotników innych rejonów, znajdujących się w całym kraju.

Miesięczny plan skupu zboża we wrześniu br. wykonano w 105 proc.

Zdecydowana postawa mało- i średniorolnych chłopów uniemożliwiła kulakom spekulację

(f) Wrześniowy plan skupu zboża został wykonany w 105 proc. Produkcję miejsc pod względem przekroczenia planu zajęły województwa: bydgoskie, gdańskie, katowickie i krakowskie. Najlepsze wyniki osiągnęły województwa: białostockie, łódzkie i warszawskie.

Wysoko przekroczony został plan skupu pszenicy i jęczmienia. Mimo przekroczenia ogólnego planu skupu pod względem ilościowym, skup nie przebiegał całkowicie zgodnie z planem pod względem asortymentowym, np. plan skupu żyta został wykonany tylko w 94 proc.

W poszczególnych województwach dobiega końca akcja zbierania indywidualnych zobowiązań, którymi gospodarstwa chłopskie pokrywają gromadzką plany skupu, a często przekraczają plany. Deklarowanie zobowiązań sprzedaży zboża Państwu zakończył się już w województwach katowickim, kieleckim i olsztyńskim.

Przekroczony został również wrześniowy plan dostaw zboża z podatku gruntowego.

Chłopi manifestacyjnie odstawią nadwyżki zbożowe

Z powiatów i gmin napływają meldunki o tym, że chłopi po przedyskutowaniu istniejących możliwości deklarują dostarczenie do punktów skupu ponad-

Przedownicy pracy z Piotrkowa otrzymali nowoczesne mieszkania

(f) Wyrazem troski o polepszenie warunków życiowych hutników piotrkowskich jest nowoczesny blok mieszkaniowy, wybudowany ostatnio w Piotrkowie przez Zakład Osiedli Robotniczych. Budynek ten przeznaczony został dla zasłużonych przedowników pracy hutnictwa, którzy w czasie wojny, w trudnych warunkach, przetrzymali w obozach niemieckich, a obecnie magazynują len i konopie.

Plan kontraktacyjny na rok

1950 został znacznie przekroczony. Plantatorzy otrzymali od Państwa najlepszą jakość nasion konopi węgierskich, dzięki którym osiągnięto bogaty plon.

Lubelskie Zakłady Roszarnie - w Trzawnikach zaplanowany skup wykonywał już ze znaczną nadwyżką, chociaż całkowicie za kończenie akcji nastąpi dopiero około 23 bm.

Opierając się na tak poważnych osiągnięciach plan kontraktacyjny w roku przyszłym wzrośnie 7-krotnie, a uruchomienie roszarni pozwoli przetwarzać na miejscu len i konopie na włókno.

(f) Młodzież warszawska wzięła udział w Miesiącu Odbudowy Warszawy, realizując hasło rzucone w czasie I Stołecznej Konferencji ZMP: „Uczynimy Warszawę piękną”.

21.666 ZMP-owców i młodzieży nieorganizowanej, junaków SP, młodzieży robotniczej, akademickiej, szkolnej i harcerskiej, przetrzymali we wrześniu br. przy różnych pracach, związanych z odbudową stolicy blisko 33.000 robociznów.

Młodzież warszawska wzięła udział w budowie Centralnego

Domu PZPR, Trasy N-S, w robotach w ZOO, przy budowie kina „Prażma”, budowie domów akademickich, przy zakładaniu zieleni, na Muranowie, w pracach w parku Paderewskiego, ogródkach jordanowskich oraz przy urządzeniu parku „Morskie Oko”.

Liczny udział w pracach przy odbudowie Warszawy wzięli również uczniowie i uczennice szkół warszawskich oraz harcerze, którzy przetrzymali na Zoliborzu 5.460 rob. godz., na Woli 4.226, a na Grochowie - 2.112 rob. godz.

Pomysł tow. Lunera ze Szczecina dają milionowe oszczędności

(f) Czołowym racjonalizatorem podokręgu Szczecińskiego Zjednoczenia Energetycznego jest 30-letni tow. Luner, były robotnik, obecnie pracownik umysłowy.

Najpoważniejszym pomysłem racjonalistycznym tow. Lunera jest opracowanie sposobu i metody wyłączenia linii. Pomysł ten daje ponad milion złotych oszczędności w skali rocznej.

Ponadto zastosowano pomysły tow. Lunera dotyczące regeneracji bezpieczników wysokiego napięcia oraz przyspieszenia plomby na liczniki, który opracował wspólnie z racjonalizatorami Włocławskimi.

Wszystkie kwalifikacje zawo- du uzyskał tow. Luner podczas swojego kilkuletniego pobytu w Zakładzie Radzieckim, gdzie pracował w fabryce samolotów w charakterze monterki specjalisty od wysokich napięć.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

(f) Wrześniowy plan skupu zboża został wykonany w 105 proc. Produkcję miejsc pod względem przekroczenia planu zajęły województwa: bydgoskie, gdańskie, katowickie i krakowskie. Najlepsze wyniki osiągnęły województwa: białostockie, łódzkie i warszawskie.

Wysoko przekroczony został plan skupu pszenicy i jęczmienia. Mimo przekroczenia ogólnego planu skupu pod względem ilościowym, skup nie przebiegał całkowicie zgodnie z planem pod względem asortymentowym, np. plan skupu żyta został wykonany tylko w 94 proc.

W poszczególnych województwach dobiega końca akcja zbierania indywidualnych zobowiązań, którymi gospodarstwa chłopskie pokrywają gromadzką plany skupu, a często przekraczają plany. Deklarowanie zobowiązań sprzedaży zboża Państwu zakończył się już w województwach katowickim, kieleckim i olsztyńskim.

Przekroczony został również wrześniowy plan dostaw zboża z podatku gruntowego.

Chłopi manifestacyjnie odstawią nadwyżki zbożowe

Z powiatów i gmin napływają meldunki o tym, że chłopi po przedyskutowaniu istniejących możliwości deklarują dostarczenie do punktów skupu ponad-

Przedownicy pracy z Piotrkowa otrzymali nowoczesne mieszkania

(f) Wyrazem troski o polepszenie warunków życiowych hutników piotrkowskich jest nowoczesny blok mieszkaniowy, wybudowany ostatnio w Piotrkowie przez Zakład Osiedli Robotniczych. Budynek ten przeznaczony został dla zasłużonych przedowników pracy hutnictwa, którzy w czasie wojny, w trudnych warunkach, przetrzymali w obozach niemieckich, a obecnie magazynują len i konopie.

Plan kontraktacyjny na rok

1950 został znacznie przekroczony. Plantatorzy otrzymali od Państwa najlepszą jakość nasion konopi węgierskich, dzięki którym osiągnięto bogaty plon.

Lubelskie Zakłady Roszarnie - w Trzawnikach zaplanowany skup wykonywał już ze znaczną nadwyżką, chociaż całkowicie za kończenie akcji nastąpi dopiero około 23 bm.

Opierając się na tak poważnych osiągnięciach plan kontraktacyjny w roku przyszłym wzrośnie 7-krotnie, a uruchomienie roszarni pozwoli przetwarzać na miejscu len i konopie na włókno.

(f) Młodzież warszawska wzięła udział w Miesiącu Odbudowy Warszawy, realizując hasło rzucone w czasie I Stołecznej Konferencji ZMP: „Uczynimy Warszawę piękną”.

21.666 ZMP-owców i młodzieży nieorganizowanej, junaków SP, młodzieży robotniczej, akademickiej, szkolnej i harcerskiej, przetrzymali we wrześniu br. przy różnych pracach, związanych z odbudową stolicy blisko 33.000 robociznów.

Młodzież warszawska wzięła udział w budowie Centralnego

Domu PZPR, Trasy N-S, w robotach w ZOO, przy budowie kina „Prażma”, budowie domów akademickich, przy zakładaniu zieleni, na Muranowie, w pracach w parku Paderewskiego, ogródkach jordanowskich oraz przy urządzeniu parku „Morskie Oko”.

Liczny udział w pracach przy odbudowie Warszawy wzięli również uczniowie i uczennice szkół warszawskich oraz harcerze, którzy przetrzymali na Zoliborzu 5.460 rob. godz., na Woli 4.226, a na Grochowie - 2.112 rob. godz.

Pomysł tow. Lunera ze Szczecina dają milionowe oszczędności

(f) Czołowym racjonalizatorem podokręgu Szczecińskiego Zjednoczenia Energetycznego jest 30-letni tow. Luner, były robotnik, obecnie pracownik umysłowy.

Najpoważniejszym pomysłem racjonalistycznym tow. Lunera jest opracowanie sposobu i metody wyłączenia linii. Pomysł ten daje ponad milion złotych oszczędności w skali rocznej.

Ponadto zastosowano pomysły tow. Lunera dotyczące regeneracji bezpieczników wysokiego napięcia oraz przyspieszenia plomby na liczniki, który opracował wspólnie z racjonalizatorami Włocławskimi.

Wszystkie kwalifikacje zawo- du uzyskał tow. Luner podczas swojego kilkuletniego pobytu w Zakładzie Radzieckim, gdzie pracował w fabryce samolotów w charakterze monterki specjalisty od wysokich napięć.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

(f) Wrześniowy plan skupu zboża został wykonany w 105 proc. Produkcję miejsc pod względem przekroczenia planu zajęły województwa: bydgoskie, gdańskie, katowickie i krakowskie. Najlepsze wyniki osiągnęły województwa: białostockie, łódzkie i warszawskie.

Wysoko przekroczony został plan skupu pszenicy i jęczmienia. Mimo przekroczenia ogólnego planu skupu pod względem ilościowym, skup nie przebiegał całkowicie zgodnie z planem pod względem asortymentowym, np. plan skupu żyta został wykonany tylko w 94 proc.

W poszczególnych województwach dobiega końca akcja zbierania indywidualnych zobowiązań, którymi gospodarstwa chłopskie pokrywają gromadzką plany skupu, a często przekraczają plany. Deklarowanie zobowiązań sprzedaży zboża Państwu zakończył się już w województwach katowickim, kieleckim i olsztyńskim.

Przekroczony został również wrześniowy plan dostaw zboża z podatku gruntowego.

Chłopi manifestacyjnie odstawią nadwyżki zbożowe

Z powiatów i gmin napływają meldunki o tym, że chłopi po przedyskutowaniu istniejących możliwości deklarują dostarczenie do punktów skupu ponad-

Przedownicy pracy z Piotrkowa otrzymali nowoczesne mieszkania

(f) Wyrazem troski o polepszenie warunków życiowych hutników piotrkowskich jest nowoczesny blok mieszkaniowy, wybudowany ostatnio w Piotrkowie przez Zakład Osiedli Robotniczych. Budynek ten przeznaczony został dla zasłużonych przedowników pracy hutnictwa, którzy w czasie wojny, w trudnych warunkach, przetrzymali w obozach niemieckich, a obecnie magazynują len i konopie.

Plan kontraktacyjny na rok

1950 został znacznie przekroczony. Plantatorzy otrzymali od Państwa najlepszą jakość nasion konopi węgierskich, dzięki którym osiągnięto bogaty plon.

Lubelskie Zakłady Roszarnie - w Trzawnikach zaplanowany skup wykonywał już ze znaczną nadwyżką, chociaż całkowicie za kończenie akcji nastąpi dopiero około 23 bm.

Opierając się na tak poważnych osiągnięciach plan kontraktacyjny w roku przyszłym wzrośnie 7-krotnie, a uruchomienie roszarni pozwoli przetwarzać na miejscu len i konopie na włókno.

(f) Młodzież warszawska wzięła udział w Miesiącu Odbudowy Warszawy, realizując hasło rzucone w czasie I Stołecznej Konferencji ZMP: „Uczynimy Warszawę piękną”.

21.666 ZMP-owców i młodzieży nieorganizowanej, junaków SP, młodzieży robotniczej, akademickiej, szkolnej i harcerskiej, przetrzymali we wrześniu br. przy różnych pracach, związanych z odbudową stolicy blisko 33.000 robociznów.

Młodzież warszawska wzięła udział w budowie Centralnego

Domu PZPR, Trasy N-S, w robotach w ZOO, przy budowie kina „Prażma”, budowie domów akademickich, przy zakładaniu zieleni, na Muranowie, w pracach w parku Paderewskiego, ogródkach jordanowskich oraz przy urządzeniu parku „Morskie Oko”.

Liczny udział w pracach przy odbudowie Warszawy wzięli również uczniowie i uczennice szkół warszawskich oraz harcerze, którzy przetrzymali na Zoliborzu 5.460 rob. godz., na Woli 4.226, a na Grochowie - 2.112 rob. godz.

Pomysł tow. Lunera ze Szczecina dają milionowe oszczędności

(f) Czołowym racjonalizatorem podokręgu Szczecińskiego Zjednoczenia Energetycznego jest 30-letni tow. Luner, były robotnik, obecnie pracownik umysłowy.

Najpoważniejszym pomysłem racjonalistycznym tow. Lunera jest opracowanie sposobu i metody wyłączenia linii. Pomysł ten daje ponad milion złotych oszczędności w skali rocznej.

Ponadto zastosowano pomysły tow. Lunera dotyczące regeneracji bezpieczników wysokiego napięcia oraz przyspieszenia plomby na liczniki, który opracował wspólnie z racjonalizatorami Włocławskimi.

Wszystkie kwalifikacje zawo- du uzyskał tow. Luner podczas swojego kilkuletniego pobytu w Zakładzie Radzieckim, gdzie pracował w fabryce samolotów w charakterze monterki specjalisty od wysokich napięć.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

W swych dziełach tow. Luner usadźnił wszechstronnie olbrzymią twórczą rolę polityki ustroju radzieckiego, usadźnił wielką przeobrażającą rolę państwa radzieckiego.

(f) Wrześniowy plan skupu zboża został wykonany w 105 proc. Produkcję miejsc pod względem przekroczenia planu zajęły województwa: bydgoskie, gdańskie, katowickie i krakowskie. Najlepsze wyniki osiągnęły województwa: białostockie, łódzkie i warszawskie.

Wysoko przekroczony został plan skupu pszenicy i jęczmienia. Mimo przekroczenia ogólnego planu skupu pod względem ilościowym, skup nie przebiegał całkowicie zgodnie z planem pod względem asortymentowym, np. plan skupu żyta został wykonany tylko w 94 proc.

W poszczególnych województwach dobiega końca akcja zbierania indywidualnych zobowiązań, którymi gospodarstwa chłopskie pokrywają gromadzką plany skupu, a często przekraczają plany. Deklarowanie zobowiązań sprzedaży zboża Państwu zakończył się już w województwach katowickim, kieleckim i olsztyńskim.

Przekroczony został również wrześniowy plan dostaw zboża z podatku gruntowego.

Chłopi manifestacyjnie odstawią nadwyżki zbożowe

Z powiatów i gmin napływają meldunki o tym, że chłopi po przedyskutowaniu istniejących możliwości deklarują dostarczenie do punktów skupu ponad-

Przedownicy pracy z Piotrkowa otrzymali nowoczesne mieszkania

(f) Wyrazem troski o polepszenie warunków życiowych hutników piotrkowskich jest nowoczesny blok mieszkaniowy, wybudowany ostatnio w Piotrkowie przez Zakład Osiedli Robotniczych. Budynek ten przeznaczony został dla zasłużonych przedowników pracy hutnictwa, którzy w czasie wojny, w trudnych warunkach, przetrzymali w obozach niemieckich, a obecnie magazynują len i konopie.

Plan kontraktacyjny na rok

1950 został znacznie przekroczony. Plantatorzy otrzymali od Państwa najlepszą jakość nasion konopi węgierskich, dzięki którym osiągnięto bogaty plon.

Lubelskie Zakłady Roszarnie - w Trzawnikach zaplanowany skup wykonywał już ze znaczną nadwyżką, chociaż całkowicie za kończenie akcji nastąpi dopiero około 23 bm.

Opierając się na tak poważnych osiągnięciach plan kontraktacyjny w roku przyszłym wzrośnie 7-krotnie, a uruchomienie roszarni pozwoli przetwarzać na miejscu len i konopie na włókno.

(f) Młodzież warszawska wzięła udział w Miesiącu Odbudowy Warszawy, realizując hasło rzucone w czasie I Stołecznej Konferencji ZMP: „Uczynimy Warszawę piękną”.

21.666 ZMP-owców i młodzieży nieorganizowanej, junaków SP, młodzieży robotniczej, akademickiej, szkolnej i harcerskiej, przetrzymali we wrześniu br. przy różnych pracach, związanych z odbudową stolicy blisko 33.000 robociznów.

Młodzież warszawska wzięła udział w budowie Centralnego

Domu PZPR, Trasy N-S, w robotach w ZOO, przy budowie kina „Prażma”, budowie domów akademickich, przy zakładaniu zieleni, na Muranowie, w pracach w parku Paderewskiego, ogródkach jordanowskich oraz przy urządzeniu parku „Morskie Oko”.

Liczny udział w pracach przy odbudowie Warszawy wzięli również uczniowie i uczennice szkół warszawskich oraz harcerze, którzy przetrzymali na Zoliborzu 5.460 rob. godz., na Woli 4.226, a na Grochowie - 2.112 rob. godz.

Pomysł tow. Lunera ze Szczecina dają milionowe oszczędności

(f) Czołowym racjonalizatorem podokręgu Szczecińskiego Zjednoczenia Energetycznego jest 30-letni tow. Luner, były robotnik, obecnie pracownik umysłowy.

Najpoważniejszym pomysłem racjonalistycznym tow. Lunera jest opracowanie sposobu i metody wyłączenia linii. Pomysł ten daje ponad milion złotych oszczędności w skali rocznej.

Ponadto zastosowano pomysły tow. Lunera dotyczące regeneracji bezpieczników wysokiego napięcia oraz przyspieszenia plomby na liczniki, który opracował wspólnie z racjonalizatorami Włocławskimi.

Wszystkie kwalifikacje zawo- du uzyskał tow. Luner podczas swojego kilkuletniego pobytu w Zakładzie Radzieckim, gdzie pracował w fabryce samolotów w charakterze monterki specjalisty od wysokich napię

Dobrze pracuje klub racjonalizatorów Gazowni Warszawskiej

Klub racjonalizatorów przy Gazowni Warszawskiej należy do najczynniejszych w stolicy. Pracuje stale, planowo, toteż nie dziwnego, że suma ogólna oszczędności, wynikała wskutek pomysłowości, członków klubu w bieżącym roku przekroczyła milion złotych.

Do najciekawszych pomysłów zaliczyć trzeba przede wszystkim opracowanie przez Ludwika Masiana płytki azbestowej do szlifowania głazów suwakowych w gazownikach. Jan Puchalski usprawnił czyszczenie kanałów gazowych, zmniejszając wybitnie czas jego trwania, zaś Jan Puchalski zastąpił specjalne uszczelki do sprzężarek sznurami azbestowymi.

Do najbardziej czynnych racjonalizatorów należą: Aleksander Chelchowski, Józef Brzeziński, Antoni Adamczyk, Aleksander Jaworski. Każdy z nich ma na swoim koncie po kilka usprawnień.

Klub otacza opieką i pomaga w dokładnym opracowywaniu usprawnień swym członkom. Dwa razy tygodniowo, we wtorek i piątek w lokalu klubu odbywają się dyskusje inżynierskie, którzy służą chętnym fachową radą i pomocą.

Kierownictwo klubu zorganizowało też codzienne nadawanie komunikatów przez wewnętrzne zakłady urządzenia radiowe. Podaje się tam wiadomości o nowych pomysłach, o zebraniach klubu i o przyznanych premiach.

Klub racjonalizatorów Gazowni Warszawskiej liczy ponad 100 osób. (L.)

Personeł garaży MKZ odpowiada na apel huty „Pokoju”

Na zebraniach pracowników MKZ wydz. V Ruchu Autobusowego i Wydz. Garaży, postanowiono odpowiedzieć na apel Huty Pokoju.

Pracownicy garaży MKZ Mirowskich uchwaliли wykonać dodatkowo cztery okresowe przeglądów wozów „Chausson” do końca października.

Pracownicy garaży na ul. Inżynierskiej zadeklarowali dokonać przeglądów dwóch wozów, podobne zobowiązanie podjęli pracownicy garaży przy ul. Słowackiej.

Poza tym wszyscy zebrani postanowili wstąpić w szeregi Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

JAN HOPPE
Zajezdnia MKZ Mirów

Nowa przychodnia laryngologiczna

W Szpitalu Miejskim nr 1 remontowany jest systemem gospodarczym pawilon V, na którym zostanie otworzony oddział laryngologiczny.

Nowopowstały oddział będzie jednocześnie bazą leczniczą laryngologiczno - ambulatoryjnego na Woli. Przyńsienie to poprawę sytuacji na odcinku udzielania pomocy z tego zakresu medycyny. (sz.)

Komunikat MKZ

Miejskie Zakłady Komunikacyjne podają do wiadomości, że w związku z wprowadzeniem z dniem 1 listopada r. b. biletów powrotnych, zakłady pracy winny w terminie od 12 do 18 października zapoznać się w potrzebne drukarki, na zamówienie specjalnych wkładek uprawniających do wykupowania biletów powrotnych.

Wkłady te można otrzymać w następujących punktach:

Plac Żelaznej Bramy — Hala Mirowska, ul. Młynarska 2, Al. sm. Świerczewskiego, na Pradze.

Wyphione zapotrzebowania na wkłady należy składać w wyżej podanych punktach w terminie od 14 do 20 października.

Zapotrzebowania złożone po wyznaczonym terminie będą załatwiane dopiero w pierwszych dniach listopada.

Usprawnienia w wydawaniu leków

Dla usprawnienia rozdawania leków Wydział Zdrowia Prezydium ST-RRn organizuje obecnie na terenie ośrodków zdrowia punkty rozdawnictwa gotowych leków.

Punkty te będą wydawały specyfiki i środki opatrunkowe na recepty lecznictwa ubezpieczeniowego.

W ten sposób ułatwi się pracę przeciążonych aptek dawnej Ubezpieczalni. (sz.)

Nowe wagony przyczepne, zmieniony system biletowania, likwidacja nadmiernej ilości przystanków ułatwią ludziom pracy korzystanie z komunikacji miejskiej

Z dniem 1 listopada Miejskie Zakłady Komunikacyjne wprowadzą w życie szereg innowacji, które w poważnym stopniu przyczynią się do ułatwienia ludziom pracy korzystanie ze środków komunikacji MKZ. Wprowadzony zostanie nowy system biletowania, zlikwidowana zostanie nadmierna ilość przystanków, a pod koniec listopada pojawią się na mieście pociągi tramwajowe z dwoma wagonami przyczepnymi.

Kursująca w stolicy, zbyt mała na potrzeby miasta, ilość wozów tramwajowych, trolejbusowych i autobusowych jest stale przeciążona. Poważnie przeciążają wozy pasażerowie, korzystający ze środków komunikacji miejskiej na bardzo krótkich trasach, np. 1 lub 2 przystanki.

Publiczność ta, wykorzystując dotychczasowy system kart przejazdowych nadużywa środków lokomocji, utrudniając ludziom pracy, którzy naprawdę muszą korzystać z wozów MKZ dostanie się do fabryk czy biur,

odległych od miejsc zamieszkania.

Dlatego też dyrekcja MKZ, wprowadzając szereg usprawnień do komunikacji miejskiej, wprowadza również z dniem 1 listopada nowy system biletowania. System ten udogodni ludziom pracy korzystanie z środków lokomocji, ograniczając jednocześnie ilość zbędnych przejazdów.

Bilety powrotne zamiast kart

Na miejsce skomplikowanych kart przejazdowych, będących

powodem również licznych nieporozumień, z dniem 1 listopada MKZ wprowadzą bilety powrotne.

Prawo do otrzymania legitymacji, pozwalającej na korzystanie z biletów powrotnych mają ludzie pracy, zamieszkujący więcej niż dwa kilometry od zakładu pracy. Bilet powrotny można nabyć za 10 zł u konduktora w wozie, idącym z miejsca zamieszkania w kierunku miejsca pracy.

Trasa ta oznaczona jest na legitymacji. Bilety powrotne można w zasadzie nabywać tylko do godz. 9 rano. Powrót na bilet może nastąpić w dowolnym czasie aż do godziny 23.

Pracownicy, rozpoczynający pracę w godzinach nietypowych oraz pracownicy, pracujący w różnych porach dnia otrzymają wkładki koloru niebieskiego i mogą nabywać na tej podstawie

zyskując w br. ponadplanową produkcję na sumę około 7,5 mln zł.

Załoga 3 oddziału Beton Stal budująca Aleję Stalingradzką, postanowiła ukończyć roboty o 2 tygodnie przed terminem, to jest na dzień 1.XI br. Robotnicy tego samego oddziału, zatrudnieni przy budowie, postanowili wykonać jeden z budynków do dnia 7.XI br., to jest na 60 dni przed terminem.

Junacy 16 Brygady SP zobowiązali się ponadplanowo przepracować przy odgruzowaniu stolicy i w podwarszawskich PGR 5.700 roboczo-godzin.

Wszystkie kwestie sporne, dotyczące prawa przesiadania rozstrzygają MKZ. Straty, wynikłe dla MKZ z powodu niezgodnych danych na zapotrzebowania pokrywa zakład pracy.

Każdy pracownik otrzymuje dwie wkładki, na parzyste i nieparzyste miesiące lub kwartały. Niebieskie stemplowane będą o miesiąc, czerwone o kwartał. System ten oszczędzi zakładom pracy wiele czasu przy zbieraniu pieniędzy od pracowników, bądź przy sporządzaniu list.

W niedzielę i święta pracownicy korzystają z takich samych ulg, jak w dni powszednie.

Udogodnienie dla uczących się

Nowy system wprowadza znaczne udogodnienia dla pracowników, uczących się do szkół wieczorowych. Przywrócone zostało miłośnikom prawa nabywania u konduktorów przez pracujących i uczących się 10 - przejazdowych abonamentów, przy czym odległość miejsca zamieszkania od szkoły musi wynosić przynajmniej 1 kilometr.

Młodzież szkolna ma również prawo do korzystania z abonamentów 10-przejazdowych, o ile szkoła oddalona jest od miejsca zamieszkania o więcej niż dwa kilometry.

Więcej wozów mniej przystanków

Dalszym poważnym usprawnieniem komunikacji miejskiej będą uruchomione z końcem listopada pociągi tramwajowe z dwoma wagonami przyczepnymi. Starania Prezydium St. R. N. czynione o uzyskanie dodatkowych wozów zostały zakończono pomyślnie. Tak więc Warszawa otrzyma 50 wagonów przychodzących. Uruchomienie tych 50 wozów pozwoli na przewiezienie dodatkowo 40 tys. pasażerów w godzinach szczytowego nasilenia ruchu.

W celu uzyskania większej przełotności tras, a tym samym zagęszczenia ruchu, MKZ przeprowadzą całkowitą reorganizację sieci rozstawionych przystanków. Zniesione zostaną wszelkie zbędne przystanki. Ustawione będą one tylko przed większymi zakładami pracy, lub większymi ośrodkami zamieszkania. Ułatwi to ludziom pracy dojazd i przyjazd z pracy.

Zmiany wprowadzone w listopadzie przyczynią się znacznie do poprawienia warunków komunikacyjnych w stolicy i ułatwią korzystanie ze środków lokomocji miejskiej ludziom pracy. (G)

W dziale motocyklowym wykonywano zawsze po trzysta procent normy, norma więc została tam ostatnio podwyższona. Mimo to pracownicy w krótkim czasie znów zaczęli wykonywać po trzysta procent. To najlepiej świadczy o niższości dotychczasowych norm.

Inne przykłady. Na pierścieniach Zakładów Sprzętu Transportowego Nr 2 domaga się słusznych norm produkcyjnych

Dnia 10 bm. odbyła się w Zakładach Sprzętu Transportowego Nr 2 narada poświęcona zagadnieniu norm. W naradzie udział wzięli przybrygadierzy i majstrów wszystkich działów.

Na naradzie wykazano wiele przykładów zanizania dotychczasowych norm, a także przykładów równych norm przy nierównych ilościach wkładanej pracy.

Na przykład w podwoziowni przy zmianianiu wału kardanaowego tak samo liczy się zmianę wału w Fiacie jak i w Simce. Tymczasem robota przy Fiacie trwa 8 godzin, w Simce zaś tylko dwie.

W dziale motocyklowym wykonywano zawsze po trzysta procent normy, norma więc została tam ostatnio podwyższona. Mimo to pracownicy w krótkim czasie znów zaczęli wykonywać po trzysta procent. To najlepiej świadczy o niższości dotychczasowych norm.

Takie jest stanowisko załogi Zakładów Sprzętu Transportowego nr. 2. (lem)

W Krakowie odkryto polichromię pochodzącą z XIII wieku

(a) Wojewódzki Urząd Konserwatorski w Krakowie zainicjował remont zabytków, pochodzących z połowy XIII wieku zakrytych w kościele Franciszkanów w Krakowie.

Podczas robót renowacyjnych natrafiono na pozostałość dawnych, historycznych schodów, na których został zabity w XV wieku przez mieszczan krakow-

skich Andrzej Tęczyński. Schody te zostały zrekonstruowane. Na ścianach zakrytych znaleziono fragmenty kilku warstw polichromii, z których najstarsza pochodzi z drugiej połowy XIII lub początków XIV wieku. Jest to polichromia ornamentalna, wykonana wprost na murze ceglany. Natrafiono również na duże fragmenty polichromii z XV, XVI i XVII wieku.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

2 inżynierów względnie techników budowlanych z uprawnień, na Inspektorów Technicznych zaangażować natychmiast Ekspozytura Wojewódzka Dyrekcji Miejsowych Przedsiębiorstw Budowlanych w Koszalinie, ul. Gnieźnieńska 36. Uposażenie wg Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie. 546-K

Warszawscy korespondenci piszą: Zmiany wzorów opóźniają sporządzenie planów

Charakterystycznym przykładem braku planowości w planowaniu może być opracowanie planów na rok 1951 w hutach podległych piotrkowskim zjednoczonym zakładom szklarskim w Piotrkowie.

Zaczęło się normalnie od odprawy w czerwcu br., której tematem były plany na 1951 rok. Od tej chwili datuje się okres odpraw, telefonogramów, wyjazdów do Piotrkowa i do Sosnowca, poprawek, przeróbek itp. Nie było by w tym nic złego, gdyby nie wprowadzało to chaosu w normalną pracę zakładów, ale przecież kilkakrotnie zmiany wzorów nie wpłynęły dodatnio na normalny tok pracy. Taki stan rzeczy świadczy o nieprzemyślanej, nieprzeanalizowanej organizacji pracy w instytucjach nadrzędnych. Trudno mi powiedzieć, czy to na stopniu Zjednoczenia czy Centralnego Zarządu, w każdym razie zmiany załączników i wzorów są narzucane odgórnie.

W hucie „Targówek” zmiany załączników i wzorów przy o-

pracowaniu planów zatrudnienia i funduszu plac były dokonywane tylko trzykrotnie, tzn. trzykrotnie przerabiano się już rozpracowane wzory.

Czy to będzie ostatnia zmiana, trudno powiedzieć, ponieważ ostateczne rozpatrzenie planów poszczególnych zakładów podlegających zarządowi PZZSk. w Piotrkowie ma nastąpić w CZPCiS w Sosnowcu.

Zachodzi pytanie: czy nie można od razu sprawę dobrze przeanalizować i wysłać na zakłady wzory i instrukcje jasne, bez żadnych niedomówień, aby po dokładnym omówieniu na odprawie można je było rozpracować tylko jeden raz.

Ile arkuszy papieru i innych materiałów piśmiennych zniszczono, ile zapłacono pracownikom za godziny nadliczbowe? Podaje tylko kilka danych, które świadczą o lekceważeniu systemu oszczędnościowego i po twierdzącej już organizację pracy „na górze”.

W okresie od miesiąca czerwca br. (wg obliczeń z książki de-

legacji i wyjazdów) w hucie szkła „Targówek” 30 pracowników straciło 60 dni pracy na delegacje, wyjazdy i konferencje związane z opracowaniem planów na rok 1951.

Koszty takich delegacji wyniosły 87 tys. złotych.

Gorzej, bo śmiesz twierdzić, że na innych punktach podległych PZZSk. w Piotrkowie, jak wynika zresztą z rozmów przeprowadzanych z pracownikami zatrudnionymi przy opracowaniu planu na 1951 rok, sytuacja jest identyczna.

Shuszenie niektórych pracowników wyrażają się, że rozpracowanie planów na rok 1951 przy ciągłych zmianach wzorów to „zwariowany młyn”.

J. BOLIMOWSKI
huta „Targówek”

Delegacja PCK wyjechała na Zjazd Ligi Narodowych Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża

W dniu 9 października br. opuściła Warszawę delegacja Polskiego Czerwonego Krzyża pod przewodnictwem Prezesa P.C.K. — dr. Bronisława Kostkiewicza udając się do Monte - Carlo na odbywający się tam w dniach od 9 do 21 października Zjazd Ligi Narodowych Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża.

Kursy języka czeskiego

Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Czeskosłowackiej organizuje kursy języka czeskiego: dla początkujących, oraz dla zaawansowanych, 2 razy w tygodniu po 1 godz.

Zapisy przyjmuje sekretariat w godz. 10-ta — 14-ta Al. I Armii Wojska Polskiego 11, m.34.

Zebranie ustalające dzień i godziny kursów dla poszczególnych grup, odbędzie się dnia 16.X.50 r. o godz. 18-tej w lokalu T-wa.

RADIO

CZWARTEK 12 PAŹDZIERNIKA

Program I na fal 1322 m.

Program dnia 6.00 15.25: Na jutro 23.10; Sygnał czasu 5.03; Wiadomości 5.03 6.00 8.00 12.04 16.00 20.00 23.00; Gimnastyka 6.50.

5.00 Początek audycji: 5.10 Aud. dla wsi; 5.20 Koncert dla świata; 5.30 Polska pieśń masowa; 5.40 Melodie ludowe różnych narodów; 5.45 7.00 8.05 Muzyka; 8.55 Rezerwa; 9.35 Wiersz talczyński; 10.00 Aud. dla kł. III - IV; 10.10 Aud. literacka; 10.10 Aud. dla młodzieży; 10.20 Radzieckie melodie operetkowe i filmowe; 10.30 Informacja; 10.35 Aud. dla kł. III - IV; 11.15 Utwory kompozytorów czeskich; 11.50 Głos mł. kobiety; 12.15 Kwadrans; 12.30 Aud. dla wsi; 12.45 Melodie ludowe; 13.15 Przerwa; 13.30 Aud. dla światła; 13.45 Aud. dla światła; 13.50 Aud. dla światła; 14.00 Aud. dla światła; 14.15 Aud. dla światła; 14.30 Aud. dla światła; 14.45 Aud. dla światła; 14.55 Aud. dla światła; 15.00 Aud. dla światła; 15.15 Aud. dla światła; 15.30 Aud. dla światła; 15.45 Aud. dla światła; 15.55 Aud. dla światła; 16.00 Aud. dla światła; 16.15 Aud. dla światła; 16.30 Aud. dla światła; 16.45 Aud. dla światła; 16.55 Aud. dla światła; 17.00 Aud. dla światła; 17.15 Aud. dla światła; 17.30 Aud. dla światła; 17.45 Aud. dla światła; 17.55 Aud. dla światła; 18.00 Aud. dla światła; 18.15 Aud. dla światła; 18.30 Aud. dla światła; 18.45 Aud. dla światła; 18.55 Aud. dla światła; 19.00 Aud. dla światła; 19.15 Aud. dla światła; 19.30 Aud. dla światła; 19.45 Aud. dla światła; 19.55 Aud. dla światła; 20.00 Aud. dla światła; 20.15 Aud. dla światła; 20.30 Aud. dla światła; 20.45 Aud. dla światła; 20.55 Aud. dla światła; 21.00 Aud. dla światła; 21.15 Aud. dla światła; 21.30 Aud. dla światła; 21.45 Aud. dla światła; 21.55 Aud. dla światła; 22.00 Aud. dla światła; 22.15 Aud. dla światła; 22.30 Aud. dla światła; 22.45 Aud. dla światła; 22.55 Aud. dla światła; 23.00 Aud. dla światła; 23.15 Aud. dla światła; 23.30 Aud. dla światła; 23.45 Aud. dla światła; 23.55 Aud. dla światła; 24.00 Aud. dla światła; 24.15 Aud. dla światła; 24.30 Aud. dla światła; 24.45 Aud. dla światła; 24.55 Aud. dla światła; 25.00 Aud. dla światła; 25.15 Aud. dla światła; 25.30 Aud. dla światła; 25.45 Aud. dla światła; 25.55 Aud. dla światła; 26.00 Aud. dla światła; 26.15 Aud. dla światła; 26.30 Aud. dla światła; 26.45 Aud. dla światła; 26.55 Aud. dla światła; 27.00 Aud. dla światła; 27.15 Aud. dla światła; 27.30 Aud. dla światła; 27.45 Aud. dla światła; 27.55 Aud. dla światła; 28.00 Aud. dla światła; 28.15 Aud. dla światła; 28.30 Aud. dla światła; 28.45 Aud. dla światła; 28.55 Aud. dla światła; 29.00 Aud. dla światła; 29.15 Aud. dla światła; 29.30 Aud. dla światła; 29.45 Aud. dla światła; 29.55 Aud. dla światła; 30.00 Aud. dla światła; 30.15 Aud. dla światła; 30.30 Aud. dla światła; 30.45 Aud. dla światła; 30.55 Aud. dla światła; 31.00 Aud. dla światła; 31.15 Aud. dla światła; 31.30 Aud. dla światła; 31.45 Aud. dla światła; 31.55 Aud. dla światła; 32.00 Aud. dla światła; 32.15 Aud. dla światła; 32.30 Aud. dla światła; 32.45 Aud. dla światła; 32.55 Aud. dla światła; 33.00 Aud. dla światła; 33.15 Aud. dla światła; 33.30 Aud. dla światła; 33.45 Aud. dla światła; 33.55 Aud. dla światła; 34.00 Aud. dla światła; 34.15 Aud. dla światła; 34.30 Aud. dla światła; 34.45 Aud. dla światła; 34.55 Aud. dla światła; 35.00 Aud. dla światła; 35.15 Aud. dla światła; 35.30 Aud. dla światła; 35.45 Aud. dla światła; 35.55 Aud. dla światła; 36.00 Aud. dla światła; 36.15 Aud. dla światła; 36.30 Aud. dla światła; 36.45 Aud. dla światła; 36.55 Aud. dla światła; 37.00 Aud. dla światła; 37.15 Aud. dla światła; 37.30 Aud. dla światła; 37.45 Aud. dla światła; 37.55 Aud. dla światła; 38.00 Aud. dla światła; 38.15 Aud. dla światła; 38.30 Aud. dla światła; 38.45 Aud. dla światła; 38.55 Aud. dla światła; 39.00 Aud. dla światła; 39.15 Aud. dla światła; 39.30 Aud. dla światła; 39.45 Aud. dla światła; 39.55 Aud. dla światła; 40.00 Aud. dla światła; 40.15 Aud. dla światła; 40.30 Aud. dla światła; 40.45 Aud. dla światła; 40.55 Aud. dla światła; 41.00 Aud. dla światła; 41.15 Aud. dla światła; 41.30 Aud. dla światła; 41.45 Aud. dla światła; 41.55 Aud. dla światła; 42.00 Aud. dla światła; 42.15 Aud. dla światła; 42.30 Aud. dla światła; 42.45 Aud. dla światła; 42.55 Aud. dla światła; 43.00 Aud. dla światła; 43.15 Aud. dla światła; 43.30 Aud. dla światła; 43.45 Aud. dla światła; 43.55 Aud. dla światła; 44.00 Aud. dla światła; 44.15 Aud. dla światła; 44.30 Aud. dla światła; 44.45 Aud. dla światła; 44.55 Aud. dla światła; 45.00 Aud. dla światła; 45.15 Aud. dla światła; 45.30 Aud. dla światła; 45.45 Aud. dla światła; 45.55 Aud. dla światła; 46.00 Aud. dla światła; 46.15 Aud. dla światła; 46.30 Aud. dla światła; 46.45 Aud. dla światła; 46.55 Aud. dla światła; 47.00 Aud. dla światła; 47.15 Aud. dla światła; 47.30 Aud. dla światła; 47.45 Aud. dla światła; 47.55 Aud. dla światła; 48.00 Aud. dla światła; 48.15 Aud. dla światła; 48.30 Aud. dla światła; 48.45 Aud. dla światła; 48.55 Aud. dla światła; 49.00 Aud. dla światła; 49.15 Aud. dla światła; 49.30 Aud. dla światła; 49.45 Aud. dla światła; 49.55 Aud. dla światła; 50.00 Aud. dla światła; 50.15 Aud. dla światła; 50.30 Aud. dla światła; 50.45 Aud. dla światła; 50.55 Aud. dla światła; 51.00 Aud. dla światła; 51.15 Aud. dla światła; 51.30 Aud. dla światła; 51.45 Aud. dla światła; 51.55 Aud. dla światła; 52.00 Aud. dla światła; 52.15 Aud. dla światła; 52.30 Aud. dla światła; 52.45 Aud. dla światła; 52.55 Aud. dla światła; 53.00 Aud. dla światła; 53.15 Aud. dla światła; 53.30 Aud. dla światła; 53.45 Aud. dla światła; 53.55 Aud. dla światła; 54.00 Aud. dla światła; 54.15 Aud. dla światła; 54.30 Aud. dla światła; 54.45 Aud. dla światła; 54.55 Aud. dla światła; 55.00 Aud. dla światła; 55.15 Aud. dla światła; 55.30 Aud. dla światła; 55.45 Aud. dla światła; 55.55 Aud. dla światła; 56.00 Aud. dla światła; 56.15 Aud. dla światła; 56.30 Aud. dla światła; 56.45 Aud. dla światła; 56.55 Aud. dla światła; 57.00 Aud. dla światła; 57.15 Aud. dla światła; 57.30 Aud. dla światła; 57.45 Aud. dla światła; 57.55 Aud. dla światła; 58.00 Aud. dla światła; 58.15 Aud. dla światła; 58.30 Aud. dla światła; 58.45 Aud. dla światła; 58.55 Aud. dla światła; 59.00 Aud. dla światła; 59.15 Aud. dla światła; 59.30 Aud. dla światła; 59.45 Aud. dla światła; 59.55 Aud. dla światła; 60.00 Aud. dla światła; 60.15 Aud. dla światła; 60.30 Aud. dla światła; 60.45 Aud. dla światła; 60.55 Aud. dla światła; 61.00 Aud. dla światła; 61.15 Aud. dla światła; 61.30 Aud. dla światła; 61.45 Aud. dla światła; 61.55 Aud. dla światła; 62.00 Aud. dla światła; 62.15 Aud. dla światła; 62.30 Aud. dla światła; 62.45 Aud. dla światła; 62.55 Aud. dla światła; 63.00 Aud. dla światła; 63.15 Aud. dla światła; 63.30 Aud. dla światła; 63.45 Aud. dla światła; 63.55 Aud. dla światła; 64.00 Aud. dla światła; 64.15 Aud. dla światła; 64.30 Aud. dla światła; 64.45 Aud. dla światła; 64.55 Aud. dla światła; 65.00 Aud. dla światła; 65.15 Aud. dla światła; 65.30 Aud. dla światła; 65.45 Aud. dla światła; 65.55 Aud. dla światła; 66.00 Aud. dla światła; 66.15 Aud. dla światła; 66.30 Aud. dla światła; 66.45 Aud. dla światła; 66.55 Aud. dla światła; 67.00 Aud. dla światła; 67.15 Aud. dla światła; 67.30 Aud. dla światła; 67.45 Aud. dla światła; 67.55 Aud. dla światła; 68.00 Aud. dla światła; 68.15 Aud. dla światła; 68.30 Aud. dla światła; 68.45 Aud. dla światła; 68.55 Aud. dla światła; 69.00 Aud. dla światła; 69.15 Aud. dla światła; 69.30 Aud. dla światła; 69.45 Aud. dla światła; 69.55 Aud. dla światła; 70.00 Aud. dla światła; 70.15 Aud. dla światła; 70.30 Aud. dla światła; 70.45 Aud. dla światła; 70.55 Aud. dla światła; 71.00 Aud. dla światła; 71.15 Aud. dla światła; 71.30 Aud. dla światła; 71.45 Aud. dla światła; 71.55 Aud. dla światła; 72.00 Aud. dla światła; 72.15 Aud. dla światła; 72.30 Aud. dla światła; 72.45 Aud. dla światła; 72.55 Aud. dla światła; 73.00 Aud. dla światła; 73.15 Aud. dla światła; 73.30 Aud. dla światła; 73.45 Aud. dla światła; 73.55 Aud. dla światła; 74.00 Aud. dla światła; 74.15 Aud. dla światła; 74.30 Aud. dla światła; 74.45 Aud. dla światła; 74.55 Aud. dla światła; 75.00 Aud. dla światła; 75.15 Aud. dla światła; 75.30 Aud. dla światła; 75.45 Aud. dla światła; 75.55 Aud. dla światła; 76.00 Aud. dla światła; 76.15 Aud. dla światła; 76.30 Aud. dla światła; 76.45 Aud. dla światła; 76.55 Aud. dla światła; 77.00 Aud. dla światła; 77.15 Aud. dla światła; 77.30 Aud. dla światła; 77.45 Aud. dla światła; 77.55 Aud. dla światła; 78.00 Aud. dla światła; 78.15 Aud. dla światła; 78.30 Aud. dla światła; 78.45 Aud. dla światła; 78.55 Aud. dla światła; 79.00 Aud. dla światła; 79.15 Aud. dla światła; 79.30 Aud. dla światła; 79.45 Aud. dla światła; 79.55 Aud. dla światła; 80.00 Aud. dla światła; 80.15 Aud. dla światła; 80.30 Aud. dla światła; 80.45 Aud. dla światła; 80.55 Aud. dla światła; 81.00 Aud. dla światła; 81.15 Aud. dla światła; 81.30 Aud. dla światła; 81.45 Aud. dla światła; 81.55 Aud. dla światła; 82.00 Aud. dla światła; 82.15 Aud. dla światła; 82.30 Aud. dla światła; 82.45 Aud. dla światła; 82.55 Aud. dla światła; 83.00 Aud. dla światła; 83.15 Aud. dla światła; 83.30 Aud. dla światła; 83.45 Aud. dla światła; 83.55 Aud. dla światła; 84.00 Aud. dla światła; 84.15 Aud. dla światła; 84.30 Aud. dla światła; 84.45 Aud. dla światła; 84.55 Aud. dla światła; 85.00 Aud. dla światła; 85.15 Aud. dla światła; 85.30 Aud. dla światła; 85.45 Aud. dla światła; 85.55 Aud. dla światła; 86.00 Aud. dla światła; 86.15 Aud. dla światła; 86.30 Aud. dla światła; 86.45 Aud. dla światła; 86.55 Aud. dla światła; 87.00 Aud. dla światła; 87.15 Aud. dla światła; 87.30 Aud. dla światła; 87.45 Aud. dla światła; 87.55 Aud. dla światła; 88.00 Aud. dla światła; 88.15 Aud. dla światła; 88.30 Aud. dla światła; 88.45 Aud. dla światła; 88.55 Aud. dla światła; 89.00 Aud. dla światła; 89.15 Aud. dla światła; 89.30 Aud. dla światła; 89.45 Aud. dla światła; 89.55 Aud. dla światła; 90.00 Aud. dla światła; 90.15 Aud. dla światła; 90.30 Aud. dla światła; 90.45 Aud. dla światła; 90.55 Aud. dla światła; 91.00 Aud. dla światła; 91.15 Aud. dla światła; 91.30 Aud. dla światła; 91.45 Aud. dla światła; 91.55 Aud. dla światła; 92.00 Aud. dla światła; 92.15 Aud. dla światła; 92.30 Aud. dla światła; 92.45 Aud. dla światła; 92.55 Aud. dla światła; 93.00 Aud. dla światła; 93.15 Aud. dla światła; 93.30 Aud. dla światła; 93.45 Aud. dla światła; 93.55 Aud. dla światła; 94.00 Aud. dla światła; 94.15 Aud. dla światła; 94.30 Aud. dla światła; 94.45 Aud. dla światła; 94.5

Czytelnicy i korespondenci piszą

Uczniowie Kolejowej szkoły zawodowej w Ilowie mają halę warsztatową

Dnia 3 października br. odbyło się w Ilowie k. Działowa uroczyste otwarcie i przekazanie uczniom kolejowej średniej szkoły zawodowej nowozbudowanej i kompletnie wyposażonej hali warsztatowej przy parowozowni ilowskiej.

Hala ta została ukończona i oddana do użytku dwa tygodnie przed terminem dla ucznia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i Światowego Kongresu Obronców Pokoju.

W uroczystości udekorowanej hali zebrał się przedstawiciel miejscowych władz partyjnych, związków zawodowych, Miejskiej Rady Narodowej, pracowników parowozowni miejskiej w Ilowie i młodzież zorganizowana w kółkach ZMP przy parowozowni.

Zebrał się zarząd fabrycznego ZMP uczeln, Włodzimierz Pudowski, który podziękował kierowni-

EUGENIUSZ FRANKOWSKI
pracownik parowozowni
miejscowej w Ilowie

Jak nie należy załatwiać sprawy

W roku 1947 byłem zmuszona do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10 tysięcy złotych z Kasy Przerobności przy Zw. Zaw. Pracowników Spółdzielczych. Pożyczkę tę spłacałam w 7-miu ratach po 1000 zł i jednej racie 3000 złotych. Na powyższe wpłaty posiadałam pokwitowania — o racyonalizację kasy spółdzielczej w Chojnicach, oraz potwierdzenie na piśmie z dnia 26.10.1949 r. w dniu 6.8.49 r. Kasa Przerobności likwidując się przysłała mi pismem nr 2264-IV-49 rozliczenie ze składanych przeze mnie oszczędności z równocześnie po traceniu mi dodatkowo 2 tysięcy złotych, jako rzekomo nie spłaconego jeszcze długu. Wtedy ponownie zwróciłam się do Kasy Przerobności z prośbą o zwrot niesłużnych potrąceń mi 2 tysięcy zł. Pieniądzy mi nie

HELENA KOSOBUDZKA
Warszawa-Praga

Czy 14 miesięcy oczekiwania na premię to nie za długo?

W sierpniu ubiegłego roku administracja Pocztowych Zakładów Graficznych w Łodzi otrzymała z Centralnego Zarządu PZG i Okręgowego Zarządu Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Poligraficznego pismo i regulamin premiowania pracowników administracyjnych za dobre wyniki we współzawodnictwie.

Kierownictwo naszych zakładów pismo to skierowało do swej władzy nadzórnej — Ministerstwa Poczt i Telegrafów w Warszawie i... do tej pory upłynęło już prawie 14 miesięcy. Premii do tej pory nie otrzymaliśmy.

Przepraszam, wypłacili, ale tylko za pierwsze trzy miesiące ubiegłego roku, a losy premii za dalsze miesiące postaram się pokrótkie przedstawić.

Kiedy już Ministerstwo Poczt i Telegrafów zaopiniowało pismo w Centralnym Zarządzie Przemysłu Poligraficznego (wtedy wypłacono nam część premii) na dalsze ponaglenia w tej sprawie odpowiedziano, że teraz organizuje się nowa placówka — Centralna Zaopatrzenia Poczt i Telegrafów i dlatego musimy

Śladem listów naszych czytelników
Przy ul. Mickiewicza 17 w Świdrze jest już światło elektryczne

Dnia 3. IX. br. opublikowaliśmy list naszego czytelnika ze Świdry k. Warszawy, w którym pisał on, że z powodu opieszłości miejscowej elektrowni kilkanaście rodzin w domu przy ul. Mickiewicza 17 w Świdrze jest pozbawionych światła elektrycznego.

Obeśmy otrzymaliśmy z Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Otwocku następujące zawiadomienie:

„Zgodnie z informacjami otrzymanymi z biura tuł. Elektryczni komunikujemy, że liczniki elektryczne dla mieszkańców domu przy ul. Mickiewicza 17 w Świdrze zostały zainstalowane i mieszkańcy tegoż domu korzystają z światła elektrycznego.

JÓZEF KACZOR
pracownik PZG w Łodzi

Coraz bliżej morza

Migawki z budowy kanału Dunaj — Morze Czarne

Rumuńska Republika Ludowa, powstała dzięki wyzwoleniu kraju przez Armię Radziecką, przystąpiła do rozbudowy swej gospodarki, do budowy podstaw socjalizmu.

Wzrastając się na wspaniałych przykładach radzieckich, i opierając się na wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego, masy ludowe przekształcają strukturę gospodarczą kraju i realizują przemiany, o których nie można było nawet marzyć wtedy, kiedy w Rumunii władzę sprawowały rządy burżuazyjno-obszarnicze. Jedną z największych budowl Ludowej Rumunii jest Kanał Dunaj — Morze Czarne.

Dnia 25 maja 1949 roku Biuro Polityczne KC Rumuńskiej Partii Robotniczej, po wysłuchaniu sprawozdania sekretarza generalnego tow. Gheorghiu-Dej, o projekcie budowy kanału Dunaj — Morze Czarne i rozbudowy gospodarczej i kulturalnej sąsiednich okolic, uchwaliło wniesienie do Rady Ministrów projektu natychmiastowego rozpoczęcia prac przygotowawczych dla budowy tego kanału.

Na leżących przed nami mapie budowy widnieją czerwone kółka, a nad nimi napisy: Cerna-

voda, Mircea Voda, Medgia, Poarta, Alba, Navodari i Capul Midia. Każde z tych słów kryje w sobie nową wielką budowlę, miasta i porty na nowo powstałej wspaniałej trasie wodnej Cernavoda — Capul Midia.

Dunaj biegnie wzdłuż południowych granic kraju. Od Russe i Giurgiu zakreśla niewielki łuk i wznosi się wysoko na północ do Galacu, by stamtąd kierować się na wschód i delta wpadła do Morza Czarnego.

Północna Dobruża — to suchy, wielki step. Na wschód od największego portu dunajskiego Cernavoda ludzie zaczynają zmieniać przyrodę. Nie sobie nie robią z tego, że Dunaj przez setki lat uciekał od nich na północ. Chcąc użyć dziesiątki tysięcy hektarów stepu i stłakami wozów owoc swej pracy najkrótszą, bo prostą drogą do morza.

Za kilka lat otworzą się ciężkie wrota i pierwszy statek popłynie do Morza Czarnego po wodach kanału. Pasażerowie tego statku będą podziwiali nowe miasto — Cernavoda, zasłaniające sobą stare miasteczko nadunajskie o tej samej nazwie. Statek ten zawita do nowego portu Medgia, zatrzyma się na chwilę w Poarta Alba i po kilku

Gdy papierki przysyłają człowieka

Krystyna Dąbrowska

W roku 1938 kowal narzędziowy Starchowicki Zakładów Kazimierz Brzeziński robił w ciągu dnia pracy 30 noży tokarskich.

W roku 1950 kowal narzędziowy Stocznicy Gdańskiej ten sam Kazimierz Brzeziński, robi w ciągu 8 godzin pracy — 200 noży. Tymi dwiema liczbami spięty jest jak kłama ogromny kawał życia Kazimierza Brzezińskiego. Okres, w którym równo legły z rewolucyjnymi przemianami zachodzącymi w kraju zmieniła się, rozwijała i rosła cała żłoga stoczni. Rozwijały się i roły zastępy przedmiotów pracy, racjonalizatorów, przyszłych zwycięzców w walce z planem. Świadomość, że się pracuje u siebie, w swoim zakładzie pracy, robiła także z kowala Brzezińskiego racjonalizatora i zwycięzcę w sześciu etapach współzawodnictwa. Człowieka, dla którego jego praca jest czymś tak pasjonującym, że nawet — jak sam twierdzi — w czasie urlopu do kuchni przychodził „bo mu się bez niego ogromnie ekniło”.

Zwycięzca sześciu etapów współzawodnictwa

„Pierwszy z całej załogi narzędziowni podpisał deklarację. Przyszedł do ob. Lakomnego, który te deklaracje miał robotnikom rozdawać i rzekł: „gdzie pan to trzymasz? Wyciągnij no pan z biurka. Chcę zaraz podpisać. Przecież to o lepszą robotę na mojej kuzni chodzi”. Łakomy wyciągnął. Brzeziński podpisał i od tej pory jest jednym z najlepszych przodowników stoczni.

„Bo ja jestem partyjnik — mówi Brzeziński — i mój pierwszy obowiązek to dobrze pracować”.

To prawda. Ludzie nieraz zachodzą do kuzni, gdzie Brzeziński pracuje. Patrząc widzą, iż na każdy ruch kowala złożyły się godziny rozmyślań, jak by ten ruch uczynić najcelowszym. Ruchy jego są płynne i doskonałe harmonijne. Brzeziński zgrał się tak ze swym pomocnikiem Bolesławem Lewińskim, że nie dźw momentem podania a momentem odebrania jakiegoś narzędzia czy kawałka metalu nie ma straty ani ułamka minuty, ani jednego zbędnego pochylecia czy wyciągnięcia ręki. Umieł się tak zgrać, że w roku ubiegłym, przed rocznicą urodzin towarzysza Stalina podzielił niesłychanie odważne zobowiązanie. Zrobić 600 sztuk precyzyjnych, na które normalnie zużywał się 60 godzin, przez godzinę. 8. Parę nocy przedtem myślał Brzeziński o tym swoim zobowiązaniu. Prze widział od początku do końca każde minucie. Ulepszył potrzebne mu narzędzia, ułożył w jak najwygodniejszej kolejności i...

Nie w osiem a w siedem i pół

godzin zrobił 600 precyzyjnych, pierwszorzędnej jakości. Gdy po tych siedmiu i pół godzinach odchodził rozpromieniony z wierszu, pytał tych, którzy mu wieszali ścisła rękę: „Ucieczyby się towarzysze Stalin gdy by to widział co?”

Brzeziński racjonalizator

Niejedną bezsenność spędza Brzeziński kombinując „jak do tej roboty podeszść”. Z tych jego bezsennych nocy rodzą się pomysły racjonalizatorskie, pomysły ulepszenia dotychczasowego systemu produkcji noży tokarskich.

Kiedy Brzeziński laził po ruinach Stoczni jeszcze przed jej odbudowaniem i wybierał z gruzów stare kawałki żelaza i stali, niektórzy się śmiali, że zwariował — śmieć zbiera. Dziś już się nie śmieją, bo z tych skrzętnie zbieranych kawałków szlachetnej stali powstały matryce do przeróżnych narzędzi, które trzeba wykować. Dawniej matryce te robione były przez ślusarzy, dziś Brzeziński robi je sam.

A potem przyrząd do wykonywania kanałów w nożach tokarskich. Ileż to pilników tępiło się na tym i lamalo. Dzięki przyrządowi Brzezińskiego nie wydaje się już poważnych sum na pilniki, zaoszczędza bardzo wiele czasu. I jeszcze specjalna matryca, która za jednym zagranieniem pozwala wyprodukować z kawałka metalu gotowy noż. I przyrząd do wyrobu trzonów, które dawniej musiano frezować, a dziś Brzeziński przy cina je jednym ruchem.

O ilości młotów, młotków i narzędzi, poukładanych w szafce kuzni, a stanowiących także dorobek racjonalizatorski Kazimierza Brzezińskiego, trudno pisać, jest tego tak wiele.

To wszystko pomaga właśnie Brzezińskiemu zwyciężać we współzawodnictwie, przekraczać normy. Gdy udoskonalił jedno, już myśli natychmiast jakby tu udoskonalić drugie. A myśleć lubi i umie. Poza tym, no cóż, kocha robotę...

Opieka nad racjonalizatorem

Przodownik pracy, racjonalizator... Jakże to starannie opiekować się nim musi zakład pracy.

Niestety, jest inaczej. Ani stoczniaowa organizacja partyjna, ani dyrekcja, ani rada zakładowa ani komitet współzawodnictwa nie zwracają dotychczas uwagi na Brzezińskiego. Zwycięzca w sześciu etapach współzawodnictwa... Inni dostawali dy-

płomy honorowe, odznaczenia, on nie. Przyjęto pomysły racjonalizatorskie, weszły one w życie. Za formy do produkowania oszczędności dostali. Brzeziński 9280 zł premii. Za przyrząd do żłobienia kanałów — 10.000 zł. Pierwsza suma podobno należała się wedle wszelkich okoliczności i rozporządzeń. Druga — przyznana została raczej o tak sobie, na oko, bo nie obliczono dotąd, ile oszczędności ten pomysł przyniesie w produkcji.

Dzięki drugiemu pomysłowi Kazimierz Brzeziński wykonuje pracę, na którą przyznano pół godziny w pięć minut. Czyżby to było warte tylko 10.000 zł? Czy nie należy przypadkiem zrewidować premii racjonalizatorskich przyznanych tow. Brzezińskiemu?

Papierki zasłaniają ludzi

Tow. Malik, przewodniczący komitetu współzawodnictwa na stoczni, na moje pytanie dlaczego tak mało interesował się tym przodownikiem pracy, zaczął argumentować wielką zbędną słownością i przeczuciem grubego pliku papierów, w którym szukał potwierdzenia czy rzeczywiste Brzeziński nie otrzymał żadnej nagrody za zwycięstwo w kolejnych etapach współzawodnictwa. Dowodu nie znalazł a ja odniosłam wrażenie, że to papiery przesłoniły mu człowieka. Jest rzeczą niedopuszczalną, by przewodniczący komitetu współzawodnictwa nie wiedział bez pomocy papierków o jednym z czołowych przodowników zakładu pracy.

Współzawodnictwo to nie mechaniczne i biurokratyczne odwalanie kawałków. Współzawodnictwo to najpiękniejszy po ryw entuzjazmu, to szkoła socjalistycznego życia. Przewodnik pracy, to człowiek, który do przodownictwa dochodził najprzeróżniejszymi drogami, z których każda wymagała innych przemysłów, każda przynosiła inne osiągnięcia i radości.

Dlatego nie można, tak jak to robi komitet na Stoczni, tylko szufladkować i kartotekować przodowników. Potrzeba Brzezińskiego jest nowy piec w kuzni. Stary, ciągle przez kowala remontowany i naprawiany przeżył wszelkim przepisom o bezpieczeństwie pracy. Brzeziński parokrotnie i bezskutecznie prosił o zainstalowanie w kuzni pieca obudowanego. Widocznie dyrekcja uważając, że kowal i tak zawsze „wyrabia ponad normę” kwestię pieca w ogóle nie zainteresowała. Czyżby i w tym wypadku papierki przesłoniły człowieka?

Brzeziński chciałby wyuczyć innych kowalstwa tak, jak zna je sam. Z troską myśli o tym, co to będzie gdy np. zachoruje. Nikt wtedy na stoczni nie potrafi produkować noży tak jak on. Bardzo by chciał przez jakiś czas szkolić niewykwalifikowanych robotników. W realizacji tego zamierzenia również nikt mu nie pomoże. Wszyscy na stoczni są tak zajęci, że „nie mają czasu” na analizowanie tego rodzaju potrzeb i projektów przodowników pracy.

Budowa okrętów to wielkie zadanie. Ale okręty budują przecież ludzie. Im większa troska o ludzi tym lepiej iść będzie praca. Obawiam się, że do tej pory zapominali o tym czasami towarzysze ze Stoczni.

Rumuńska kronika kulturalna

KSIĘGARNIE W ZAKŁADACH PRZEMYSŁOWYCH

Od początku bieżącego roku w rumuńskich zakładach przemysłowych urzędnie są księgarnie fabryczne, które zaopatrują robotników w miejscu ich pracy w nowości wydawnicze i czasopisma. Jak donosi „Viata Capitale” („Życie Stolicy”) najlepszymi wynikami poszczególnych księgarni w fabrykach konfekcji im. Gh. Georgeu-Dej w Bukareszcie, która sprzedaje miesięcznie od 2 do 3 tysięcy publikacji.

RUMUŃSKI POEMAT O LIDICACH

Znany rumuński poeta i tłumacz języków słowiańskich E. Jędrzejko napisał poemat o barbarsko spalonej przez hitlerowców w czasie ostatniej wojny czeskiej wsi Lidice.

ODCZYTY PROF. SAVULESCU W CZECHOSŁOWACI

Naukowcy krajów demokracji ludowej nie tylko przeprowadzają stałą wymianę doświadczeń i poglądów, lecz nadto coraz częściej udają się do państw zaprzyjaźnionych z publicznymi odczytami. Ostatnio bawił w Czechosłowacji znakomity uczy rumuński, prof. Traian Savulescu, prezes Akademii Nauk Ludowej Republiki Rumunii, który wygłosił w Pradze i w innych miastach czechosłowackich szereg odczytów z zakresu agrobiologii. Odczyty cieszyły się wielkim zainteresowaniem nie tylko wśród czechosłowackich uczonych, lecz również wśród członków ludowych kolektiw mierzurinowców i agrotechników.

WALKA Z ANALFABETYZMEM

W 1948 roku w szkołach dla dorosłych nauczono czytać i pisać 200 tys. chłopów. W 1949 r. liczba uczniów tych szkół spośród ludności wiejskiej wyniosła przeszło 400 tys., a w br. w ciągu trzech kwartałów szłukę czytania i pisanja opanowało w nich ponad 500 tys. chłopów.

KONKURS NA SCENARIUSZ FILMÓW DOKUMENTALNYCH

Celem dostarczenia młodej rumuńskiej kinematografii tematów i materiałów bezpośrednio zaczerpniętych z życia, Komitet do Spraw Kinematografii przy Radzie Ministrów Rumunii ogłosił konkurs na scenariusze filmów dokumentalnych i wezwał do udziału w nim robotników i chłopów. Oto niektóre tematy konkursowe: „Życie kulturalne wielkiego zakładu przemysłowego”, „Udzioł w usługach świata pracy”, „Dzień z życia pionierów”, „Wielkie socjalistyczne przedsiębiorstwo”, „Elektryfikacja kraju”, „Życie społeczne spółdzielni produkcyjnej” itp.

L. R.

Jesień w warszawskich Łazienkach

Foto WAF

Pod ostrym kątem

Żarłoczny moloch

Bo proszę Centralę Odpadów Użytkowych — śmietnik. Rzecz niby to bez znaczenia. A jednak... A jednak śmietniki są potwornym molochem, pochłaniającym wiele miliardów zł rocznie.

Śmietniki zabierają, tak nie stać mi znowu, jak gdyby ukradkiem, pewien odcinek naszego dochodu narodowego i nikt dotychczas nie upomniał się od nich jakiegokolwiek rachunku strat, nikt nie zajął się nimi poważnie.

A żarłoczność ich jest zdumiewająca. Papier, kości, szkło, zużyte smatki — wszystko ginie w ich bezdennym żołądku.

Centrala Odpadów Użytkowych propaguje co prawda zbieranie odpadków. Robi to jednak jakoś zbyt masowo.

Na odpadki użytkowe patrzy kategorią wagową, ton, tysięcy. A tu chodzi przede wszystkim o ilość mniejszą, którą w sumie składają się przecież już nie na tony i wagony, ale na całe pociągi, na tysiące ton.

Dla drobniejszych ilości nie ma Centrala jakos szacunku. Mówi wymijająco — odnieś. A trudno przecież wymagać od przeciętnego człowieka, żeby zbierał papier, butelki czy smatki do czasu aż nie będzie się mógł poruszać w mieszkaniu.

Najbliższą zbiorniczą odpadków dla przeciętnego obywatela, jest właśnie śmietnik na jego podwórzu. Wrzuca do niego wszystko co dla niego nie przedstawia już większej wartości. A więc stare gazety, a więc resztki jakichś zdezolowanych spod-

(wsk)

Wystawa książki czechosłowackiej w Warszawie

W ramach konwencji kulturalnej polsko — czechosłowackiej po urzędzonej ostatnio w Czechosłowacji wystawie książki polskiej — otwarta zostanie dn. 14 bm. w Warszawie w gmachu Politechniki wystawa p. n. „Cze-

chosłowacka książka w służbie pokoju i postępu”.

Wystawę przygotowaną przez Czechosłowackie Ministerstwo Szkolnictwa Nauk i Sztuk organizuje u nas Biuro Współpracy Kulturalnej z zagranicą.

— pozwoli nam odzyskać całe Chiny, w ciągu pięciu lat, zgodnie z planami mego wielkiego ojca”.

Radzimy „wielkiemu symowi” takiego ojca zamiast hodowli kapusty dla przystojniaków „zajęczków” postać — powiedzmy — na Marsie — zieloną trawkę.

I dla siebie i dla ojca. (ea)

Kanał Turkmenski Oceanu wielką drogą wodną łączy Północny i Morze Kaspijskie.

(z prasy)

Sensacja amerykańskiej kultury

Zachodnio-niemieckie pismo „Die Welt” drukuje w odcinkach powieść zatytułowaną „Moi domem był dworzec”, której podtytuł brzmi: „17-letni morderca-recydywista Wilfried Helm opowiada o swoim życiu”.

Sensacja rzeczywistej w stylu amerykańskim. Niemieckie poddani szybko ucza się od swych amerykańskich panów kanonów amerykańskiej „kultury”.

KAPUSTA

Czang Czing-kuo — syn Czang Kai-szeka, zapowiedział, że żołnierze kuomintangowscy na Tajwanie sami będą — dla oszczędności — hodować drób i jarzyny, przede wszystkim zaś kapustę.

To „zasadnicze zarządzenie — jak stwierdził Czang Czing-kuo

Agent brytyjski do drugiego agenta: posłuchaj, czerwoni przygotowują wielki spisek. Chcą przyłapać Azję środkową do Artyki za pomocą kanałów...

(DAILY WORKER)